

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΩΝ

ΕΝΑΡΞΙΣ

Ο διάκονος μεγαλόφωνα:

Ευλόγησον, δέσποτα.

Ο ιερέυς με λαμπρή φωνή:

Ευλογημένη η βασιλεία του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Ο λαός: Αμήν.

Ο διάκονος τη μεγάλη συναπτή:

Εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.

Σε κάθε αίτηση αποκρίνεται

Ο λαός: Κύριε, ελέησον.³

Υπέρ της άνωθεν ειρήνης και της σωτηρίας των ψυχών ημών, του Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ της ειρήνης του σύμπαντος κόσμου, ευσταθείας των αγίων του Θεού εκκλησιών, και της των πάντων ενώσεως, του Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ του αγίου οίκου τούτου και των μετά πίστεως, ευλαβείας και φόβου Θεού εισιόντων εν αυτώ, του Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ πλεόντων, οδοιπορούντων, νοσοούντων, καμνόντων, αιχμαλώτων, και της σωτηρίας αυτών, του Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ του ρυσθήναι ημάς από πάσης θλίψεως, οργής, κινδύνου και ανάγκης, του Κυρίου δεηθώμεν.

Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.

Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών Χριστώ τω Θεώ παραθήμεθα.

Ο λαός: Σοι, Κύριε.

Και ο ιερεύς λέει:

Ευχή Αντιφώνου Α'

Κύριε, ο Θεός ημών, ου το κράτος ανείκαστον και η δόξα ακατάληπτος· ου το έλεος αμέτρητον και η φιλανθρωπία άφατος· αυτός, Δέσποτα, κατά την ευσπλαγχνίαν σου επίβλεψον εφ' ημάς και επί τον άγιον οίκον τούτον, και ποιήσον μεθ' ημών και των συνευχομένων ημίν πλούσια τα ελέη σου και τους οικτιρμούς σου.

Ο ιερεύς εκφωνεί:

Ότι πρέπει σοι πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Ο λαός: Αμήν.

ΑΝΤΙΦΩΝΑ

Οι ψάλτες ψάλλουν το α' αντίφωνο μαζί με στίχους από τους Ψαλμούς:

Ταις πρεσβείαις της Θεοτόκου, Σώτερ, σώσον ημάς.

Ο διάκονος τη μικρή συναπτή:

Ἐτι και ἔτι εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.

Ο λαός: Κύριε, ελέησον.

Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.

Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, δεσποίνης ημών Θεοτόκου και
αιιπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και
πάσαν την ζωήν ημών Χριστώ τω Θεώ παραθήμεθα.

Ο λαός: Σοι, Κύριε.

Και ο ιερεύς λέει:

Ευχή Αντιφώνου Β'

Κύριε, ο Θεός ημών, σώσον τον λαόν σου, και ευλόγησον την κληρονομίαν σου· το
πλήρωμα της εκκλησίας σου φύλαξον· αγίασον τους αγαπώντας την ευπρέπειαν του οίκου
σου· συ αυτούς αντιδόξασον τη θεϊκή σου δυνάμει και μη εγκαταλίτης ημάς τους
ελπίζοντας επί σε.

Ο ιερεύς εκφωνεί:

Ότι σον το κράτος και σου εστί η βασιλεία και η δύναμις και η δόξα, του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Ο λαός: Αμήν.

Και ψάλλεται το β' αντίφωνο μαζί με τους στίχους του:

Σώσον ημάς, Υιέ Θεού, ο αναστάς εκ νεκρών (ή ο εν αγίοις θαυμαστός), ψάλλοντάς σοι αλληλούϊα.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι.

Και νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Ο Μονογενής Υιός και Λόγος του Θεού αθάνατος υπάρχων και καταδεξάμενος για την ημετέραν σωτηρίαν σαρκωθήναι εκ της αγίας Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, ατρέπτως ενανθρωπήσας, σταυρωθείς τε, Χριστέ ο Θεός, θανάτω θάνατον πατήσας, εις ών της Αγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τω Πατρί και τω Αγίω Πνεύματι, σώσον ημάς.

Ο διάκονος τη μικρή συναπτή:

Έτι και έτι εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.

Ο λαός: Κύριε, ελέησον.

Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.

Της παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα.

Ο λαός: Σοί, Κύριε.

Και ο ιερεύς λέει:

Ευχή Αντιφώνου Γ'

Ο τας κοινάς ταύτας και συμφώνους ημίν χαρισάμενος προσευχάς, ο και δυσί και τρισί συμφωνούσιν επί τω ονόματί σου τας αιτήσεις παρέχειν επαγγελιάμενος· αυτός και νυν των δούλων σου τα αιτήματα προς το συμφέρον πλήρωσον, χορηγών ημίν εν τω παρόντι αιώνι την επίγνωσιν της σης αληθείας και εν τω μέλλοντι ζωήν αιώνιον χαριζόμενος.

Ο ιερεύς εκφωνεί:

Ότι αγαθός και φιλάνθρωπος Θεός υπάρχεις, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Ο λαός: Αμήν.

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Καθώς ψάλλεται το Απολυτίκιον ή οι Μακαρισμοί

γίνεται η μικρή είσοδος με το ιερό Ευαγγέλιο.

Ο ιερεύς λέει:

Ευχή της Εισόδου

Δέσποτα Κύριε, ο Θεός ημών, ο καταστήσας εν ουρανοίς τάγματα και στρατιάς αγγέλων και αρχαγγέλων εις λειτουργίαν της σης δόξης, ποιήσον συν τη εισόδω ημών είσοδον αγίων αγγέλων γενέσθαι συλλειτουργούντων ημίν και δοξολογούντων την σην αγαθότητα. Ότι πρέπει σοι πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Έπειτα λέει στον ιερέα ο διάκονος:

Ευλόγησον, δέσποτα, την αγίαν είσοδον.

Ο ιερεύς ευλογώντας λέει:

Ευλογημένη η είσοδος των αγίων σου πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.
Αμήν.

Και ασπάζεται το ιερό Ευαγγέλιο.

Μετά ο διάκονος υψώνει το Ευαγγέλιο και εκφωνεί:

Σοφία, ορθοί.

Ακολουθεί το Εισοδικό:

Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν Χριστώ. Σώσον ημάς, Υιέ Θεού, ο αναστάς εκ νεκρών (ή ο εν αγίοις θαυμαστός), ψάλλοντάς σοι αλληλούϊα.

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ο διάκονος εκφωνεί:

Του Κυρίου δεηθώμεν.

Ο λαός: Κύριε, ελέησον.

Ο ιερεύς λέει:

Ευχή του Τρισαγίου ύμνου

Ο Θεός ο άγιος, ο εν αγίοις αναπαυόμενος, ο τρισαγίω φωνή υπό των Σεραφείμ ανυμνούμενος, και υπό των Χερουβείμ δοξολογούμενος, και υπό πάσης επουρανίου

δυνάμει προσκυνούμενος, ο εκ του μη όντος εις το είναι παραγαγών τα σύμπαντα· ο κτίσας τον άνθρωπον κατ' εικόνα σην και ομοίωσιν, και παντί σου χαρίσματι κατακοσμήσας· ο διδούς αιτούντι σοφίαν και σύνεσιν, και μη παρορών αμαρτάνοντα, αλλά θέμενος επί σωτηρία μετάνοιαν· ο καταξιώσας ημάς τους ταπεινούς και αναξίους δούλους σου και εν τη ώρα ταύτη στήναι κατενώπιον της δόξης του αγίου σου θυσιαστηρίου και την οφειλομένην σοι προσκύνησιν και δοξολογίαν προσάγειν· αυτός, Δέσποτα, πρόσδεξαι και εκ σώματος ημών των αμαρτωλών τον τρισάγιον ύμνον, και επίσκεψαι ημάς εν τη χρηστότητί σου. Συγχώρησον ημίν παν πλημμέλημα εκούσιόν τε και ακούσιον· αγίασον ημών τας ψυχάς και τα σώματα, καιδος ημίν εν οσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τας ημέρας της ζωής ημών· πρεσβείαις της αγίας Θεοτόκου και πάντων των αγίων των απ' αιώνός σοι ευαρεστησάντων.

Ο ιερεύς εκφωνεί:

Ότι άγιος ει ο Θεός ημών και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί.

Ο διάκονος:

Και εις τους αιώνας των αιώνων.

Ο λαός: Αμήν.

Και ψάλλεται ο Τρισάγιος ύμνος:

Άγιος ο Θεός, Άγιος Ισχυρός, Άγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς (τρεις).

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι.

Και νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Άγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς.

Έπειτα στρέφεται ο ιερεύς προς την αγία Πρόθεση, υποκλίνεται και λέει:

Ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.

Επιστρέφοντας προς την αγία Τράπεζα και αντικρίζοντας το Σύνθρονο προσθέτει:

Ευλογημένος ει, ο επί θρόνου δόξης της βασιλείας σου, ο καθήμενος επί των Χερουβείμ, πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Ο διάκονος εκφωνεί:

Δύναμις!

Ο λαός:

Άγιος ο Θεός, Άγιος Ισχυρός, Άγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Ο διάκονος εκφωνεί:

Πρόσχωμεν.

Ο αναγνώστης απαγγέλλει εμμελώς το Προκείμενο του Αποστόλου.

Ο διάκονος:

Σοφία.

Ο αναγνώστης απαγγέλλει την επιγραφή του αποστολικού αναγνώσματος.

Ο διάκονος: Πρόσχωμεν.

Όταν ολοκληρωθεί το αποστολικό ανάγνωσμα

ο ιερέυς εκφωνεί:

Ειρήνη σοι.

Ψάλλεται το Αλληλουάριο, και την ίδια ώρα ο ιερέυς λέει:

Ευχή προ του Ευαγγελίου

Έλλαμψον εν ταις καρδίαις ημών, φιλάνθρωπε Δέσποτα, το της σης θεογνωσίας ακήρατον φως και τους της διανοίας ημών διάνοιζον οφθαλμούς εις την των ευαγγελικών σου κηρυγμάτων κατανόησιν. Ένθες ημίν και τον των μακαρίων σου εντολών φόβον, ίνα τας σαρκικός επιθυμίας πάσας καταπατήσαντες πνευματικήν πολιτείαν μετέλθωμεν, πάντα τα προς ευαρέστησιν την σην και φρονούντες και πράττοντες. Συ γαρ ει ο φωτισμός των ψυχών και των σωμάτων ημών, Χριστέ ο Θεός, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν συν τω ανάρχω σου Πατρί, και τω παναγίω και αγαθώ και ζωοποιώ σου Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Ο ιερέυς εκφωνεί:

Σοφία! Ορθοί ακούσωμεν του αγίου Ευαγγελίου!

Ειρήνη πάσι!

Ο λαός: Και τω πνεύματί σου.

Ο διάκονος απαγγέλλει την επιγραφή του ευαγγελικού αναγνώσματος.

Ο ιερέυς: Πρόσχωμεν!

Ο λαός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι!

Όταν ολοκληρωθεί το ευαγγελικό ανάγνωσμα

Ο ιερεύς εκφωνεί: Ειρήνη σοι.

Ο λαός:

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι!

ΕΚΤΕΝΗΣ ΙΚΕΣΙΑ

Ο διάκονος, αφού παραδώσει το ιερό Ευαγγέλιο στον ιερέα, εκφωνεί:

Είπωμεν πάντες εξ όλης της ψυχής και εξ όλης της διανοίας ημών είπωμεν·

Κύριε παντοκράτορ, ο Θεός των πατέρων ημών, δεόμεθά σου, επάκουσον και ελέησον.

Ο λαός: Κύριε, ελέησον (τρεις).

Ελέησον ημάς, ο Θεός, κατά το μέγα έλεός σου, δεόμεθά σου, επάκουσον και ελέησον.

Έτι δεόμεθα υπέρ των ευσεβών και ορθοδόξων Χριστιανών.

Έτι δεόμεθα υπέρ του αρχιεπισκόπου ημών...

Έτι δεόμεθα υπέρ των αδελφών ημών, των ιερέων, ιερομονάχων, ιεροδιακόνων και μοναχών και πάσης της εν Χριστώ ημών αδελφότητας.

Έτι δεόμεθα υπέρ των μακαρίων και αιιδίμων κτιτόρων του αγίου οίκου τούτου (ή της αγίας μονής ταύτης) και υπέρ πάντων των προαναπαυσασμένων πατέρων και αδελφών ημών, των ενθάδε ευσεβώς κειμένων και απανταχού ορθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα υπέρ ελέους, ζωής, ειρήνης, υγείας, σωτηρίας, επισκέψεως, συγχωρήσεως και αφέσεως των αμαρτιών των δούλων του Θεού, πάντων των ευσεβών και ορθοδόξων χριστιανών των κατοικούντων και παρεπιδημούντων εν τη πόλει ταύτη, των ενοριτών, επιτρόπων, συνδρομητών και αφιερωτών της αγίας εκκλησίας ταύτης (ή των αδελφών της αγίας μονής ταύτης).

Ἐτι δεόμεθα υπέρ των καρποφορούντων και καλλιεργούντων εν τω αγίω και πανσέπτω ναύ τούτω, κοπιώντων, ψαλλόντων και υπέρ του περιστώτος λαού, του απεκδεχομένου το παρά σου μέγα και πλούσιον έλεος.

Ο ιερεύς λέει:

Ευχή της εκτενούς ικεσίας

Κύριε, ο Θεός ημών, την εκτενή ταύτην ικεσίαν πρόσδεξαι παρά των σων δούλων και ελέησον ημάς κατά το πλήθος του ελέους σου και τους οικτιρμούς σου κατάπεμψον εφ' ημάς και επί πάντα τον λαόν σου, τον απεκδεχόμενον το παρά σου πλούσιον έλεος.

Ο ιερεύς εκφωνεί:

Ἐτι ελεήμων και φιλόνηρωπος Θεός υπάρχεις, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Ο λαός: Αμήν.

ΕΥΧΑΙ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΩΝ

Ο διάκονος εκφωνεί:

Εύξασθαι οι κατηχούμενοι τω Κυρίω.

Οι πιστοί υπέρ των κατηχουμένων δεηθώμεν.

Σε κάθε αίτηση αποκρίνεται

Ο λαός: Κύριε, ελέησον.

Ίνα ο Κύριος αυτούς ελεήσει

κατηχήση αυτούς τον λόγον της αληθείας

αποκαλύψη αυτοίς το ευαγγέλιον της δικαιοσύνης

ενώση αυτούς τη αγία αυτού καθολική και αποστολική Εκκλησία.

Σώσον, ελέησον, αντιλαβού και διαφύλαξον αυτούς, ο Θεός, τη ση χάριτι.

Οι κατηχούμενοι τας κεφαλάς υμών τω Κυρίω κλίνετε.

Ο λαός: Σοι, Κύριε.

Ο ιερεύς λέει:

Ευχή υπέρ των Κατηχουμένων

Κύριε, ο Θεός ημών, ο εν ουρανοίς κατοικών και επιβλέπων επί πάντα τα έργα σου, επίβλεψον επί τους δούλους σου τους κατηχούμενους, τους υποκεκλικότας τους εαυτών αυχένια ενώπιόν σου, και δος αυτοίς τον ελαφρόν ζυγόν σου. Ποίησον αυτούς μέλη τίμια της αγίας σου Εκκλησίας και καταξίωσον αυτούς του λουτρού της παλιγγενεσίας, της αφέσεως των αμαρτιών και του ενδύματος της αφθαρσίας, εις επίγνωσιν σου του αληθινού Θεού ημών.

Ο ιερεύς σχηματίζει με το ιερό Ευαγγέλιο τον τύπο του σταυρού πάνω στο ιερό Αντιμήνσιο και το αποθέτει δίπλα. Στη συνέχεια ξεδιπλώνει το Ειλητό και εκφωνεί:

Ίνα και αυτοί συν ημίν δοξάζωσι το πάντιμον και μεγαλοπρεπές όνομά σου, του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Ο λαός: Αμήν.

Ο διάκονος εκφωνεί:

Όσοι κατηχούμενοι προέλθετε· οι κατηχούμενοι προέλθετε· όσοι κατηχούμενοι προέλθετε· μη τις των κατηχουμένων.

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ

Ο διάκονος συνεχίζει:

Όσοι πιστοί, έτι και έτι εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.

Ο λαός: Κύριε, ελέησον.

Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός της χάριτι. Σοφία.

Ο ιερέυς λέει:

Ευχή πιστών Α'

Συ, Κύριε, κατέδειξας ημίν το μέγα τούτο της σωτηρίας μυστήριον· συ καταξίωσας ημάς, τους ταπεινούς και αναξίους δούλους σου, γενέσθαι λειτουργούς του αγίου σου θυσιαστηρίου· συ ικάνωσον ημάς τη δυνάμει του Αγίου σου Πνεύματος εις την διακονίαν ταύτην· ίνα ακατακρίτως στάντες ενώπιον της αγίας δόξης σου, προσάγωμέν σοι θυσίαν αιnéσεως· συ γαρ ει ο ενεργών τα πάντα εν πάσι. Δος, Κύριε, και υπέρ των ημετέρων αμαρτημάτων και των του λαού αγνοημάτων δεκτήν γενέσθαι την θυσίαν ημών και ευπρόσδεκτον ενώπιόν σου.

Ο ιερέυς εκφωνεί:

Ότι πρέπει σοι πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Ο λαός: Αμήν.

Ο διάκονος:

Ἐτι και ἔτι εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.

Ο λαός: Κύριε, ελέησον.

Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι. Σοφία.

Ο ιερεύς λέει:

Ευχή πιστών Β΄

Ο Θεός, ο επισκεψάμενος εν ελέει και οικτιρμοίς την ταπεινώσιν ημών· ο στήσας ημάς τους ταπεινούς και αμαρτωλούς και αναξίους δούλους σου κατενώπιον της αγίας δόξης σου, λειτουργείν τω αγίω σου θυσιαστηρίω· συ ενίσχυσον ημάς, τη δυνάμει του Αγίου σου Πνεύματος, εις την διακονίαν ταύτην και δος ημίν λόγον εν ανοίξει του στόματος ημών, εις το επικαλείσθαι την χάριν του Αγίου σου Πνεύματος επί των μελλόντων προτίθεσθαι δώρων.

Ο ιερεύς εκφωνεί:

Ὅπως υπό του κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοι δόξαν αναπέμπωμεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Ο λαός: Αμήν.

ΜΕΓΑΛΗ ΕΙΣΟΔΟΣ

Ο χορός των ψαλτών εκ μέρους του λαού ψάλλει τον Χερουβικό ύμνο:

Οι τα Χερουβείμ μυστικώς εικονίζοντες και τη ζωοποιώ Τριάδι τον τρισάγιον ύμνον προσάδοντες, πάσαν την βιοτικήν αποθώμεθα μέριμναν, ως τον Βασιλέα των όλων υποδεξόμενοι, ταις αγγελικαίς αοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. Αλληλούϊα.

Την ώρα που ψάλλεται ο Χερουβικός ύμνος, ο ιερέυς σκύβει και λέει μυστικά την παρακάτω ευχή για τον εαυτό του:

Ευχή του Χερουβικού ύμνου.

Ουδείς άξιος των συνδεδεμένων ταις σαρκικαίς επιθυμίαις και ηδοναίς προσέρχεσθαι, ή προσεγγίζειν, ή λειτουργείν σοι, Βασιλεύ της δόξης. Το γαρ διακονείν σοι μέγα και φοβερόν και αυταίς ταις επουρανίαις δυνάμεσιν. Άλλ' όμως, δια την άφατον και αμέτρητόν σου φιλανθρωπίαν, ατρέπτως και αναλλοιώτως γεγονόςας άνθρωπος και Αρχιερέυς ημών εχηρημάτισας, και της λειτουργικής ταύτης και αναϊμάκτου θυσίας την ιερουργίαν παρέδωκας ημίν ως Δεσπότης των απάντων. Συ γαρ μόνος, Κύριε ο Θεός ημών, δεσπόζεις των επουρανίων και των επιγείων, ο επί θρόνου χερουβικού εποχούμενος, ο των Σεραφεϊμ Κύριος και Βασιλεύς του Ισραήλ, ο μόνος άγιος και εν αγίοις αναπαυόμενος. Σε τοίνυν δυσωπά τον μόνον αγαθόν και ευήκοον. Επίβλεψον επ' εμέ τον αμαρτωλόν και αχρείον δούλόν σου, και καθάρισόν μου την ψυχήν και την καρδίαν από συνειδήσεως πονηράς' και ικάνωσόν με τη δυνάμει του Αγίου σου Πνεύματος, ενδεδυμένον την της ιερατείας χάριν, παραστήναι τη αγία σου ταύτη τραπέζη, και ιερουργήσαι το άγιον και άχραντόν σου σώμα και το τίμιο αίμα. Σοι γαρ προσέρχομαι, κλίνας τον εμαυτού αυχένα και δέομαί σου' μη αποστρέψης το πρόσωπόν σου απ' εμού, μηδέ αποδοκιμάσης με εκ παιδων σου, άλλ' αξίωσον προσενηχθήναί σοι υπ' εμού του αμαρτωλού και αναξιου δούλου σου τα δώρα ταύτα. Συ γαρ ει ο προσφέρων, και προσφερόμενος, και προσδεχόμενος, κα διαδιδόμενος, Χριστέ ο Θεός ημών, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν συν τω ανάρχω σου Πατρί, και τω παναγίω και αγαθώ και ζωοποιώ σου Πνεύματι, νυν και αεί, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Μετά ο ιερέυς θυμιάζει λέγοντας σιωπηλά τον πεντηκοστό Ψαλμό. Κι αφού με υπόκλιση ζητήσει συγγνώμη από όλους και δίνοντας κι αυτός την συγχώρηση σε όλους, εισοδεύει μαζί με τον διάκονο διακόπτοντας τον Χερουβικό ύμνο στη φράση «ως τον Βασιλέα».

Ο διάκονος εκφωνεί:

Πάντων ημών μνησθείη Κύριος ο Θεός εν τη βασιλεία αυτού, πάντοτε' νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Ο λαός: Αμήν.

Μετά την απόθεση των τιμίων δώρων πάνω στο άγιο Θυσιαστήριο, κι ενώ έχει ολοκληρωθεί ο Χερουβικός ύμνος

Ο διάκονος εκφωνεί:

Πληρώσωμεν την δέησιν ημών τω Κυρίω.

Υπέρ των προτεθέντων τιμίων δώρων, του Κυρίου δεηθώμεν.

Σε κάθε αίτηση αποκρίνεται

Ο λαός: Κύριε, ελέησον.

Υπέρ του αγίου οίκου τούτου και των μετά πίστεως, ευλαβείας και φόβου Θεού εισιόντων εν αυτώ του Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ του ρυσθήναι ημάς από πάσης θλίψεως, οργής, κινδύνου και ανάγκης, του Κυρίου δεηθώμεν.

Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.

Την ημέραν πάσαν τελείαν, αγίαν, ειρηνικήν και αναμάρτητον, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.

Ο λαός: Παράσχου, Κύριε.

Άγγελον ειρήνης, πιστόν οδηγόν, φύλακα των ψυχών και των σωμάτων ημών, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.

Συγγνώμην και άφεσιν των αμαρτιών και των πλημμελημάτων ημών, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.

Τα καλά και συμφέροντα ταις ψυχαίς ημών και ειρήνην τω κόσμω, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.

Τον υπόλοιπον χρόνον της ζωής ημών εν ειρήνη και μετανοία εκτελέσαι, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.

Χριστιανά τα τέλη της ζωής ημών, ανώδυνα, ανεπαίσχυντα, ειρηνικά και καλήν απολογίαν την επί του φοβερού βήματος του Χριστού, αιτησώμεθα.

Της παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αιτιαρθένου Μαρίας μετά πάντων των αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών Χριστώ τω Θεώ παραθήμεθα.

Ο λαός: Σοι, Κύριε.

Και ο ιερεύς λέει:

Ευχή της Προσκομιδής

Κύριε, ο Θεός ημών, ο κτίσας ημάς και αγαγών εις την ζωήν ταύτην, ο υποδείξας ημίν οδούς εις σωτηρίαν, ο χαρισάμενος ημίν ουρανίων μυστηρίων αποκάλυψιν· συ ει ο θέμενος ημάς εις την διακονίαν ταύτην εν τη δυνάμει του Πνεύματός σου του Αγίου. Ευδόκησον δη, Κύριε, του γενέσθαι ημάς διακόνους της καινής σου διαθήκης, λειτουργούς των αγίων σου μυστηρίων· πρόσδεξαι ημάς προσεγγίζοντας τω αγίω σου θυσιαστηρίω, κατά το πλήθος του ελέους σου· ίνα γενώμεθα άξιοι του προσφέρειν σοι την λογικήν ταύτην και αναίμακτον θυσίαν υπέρ των ημετέρων αμαρτημάτων και των του λαού αγνοημάτων· ην προσδεξάμενος εις το άγιον και υπερουράνιον και νοερόν σου θυσιαστήριον εις οσμήν ευωδίας, αντικατάπεμψον ημίν την χάριν του Αγίου σου Πνεύματος. Επίβλεψον εφ' ημάς, ο Θεός, και έπίδε επί την λατρείαν ημών ταύτην, και πρόσδεξαι αυτήν, ως προσεδέξω Άβελ τα δώρα, Νώε τας θυσίας, Αβραάμ τας ολοκαρπώσεις, Μωυσέως και Ααρών τας ιερωσύνας, Σαμουήλ τας ειρηνικάς. Ως προσεδέξω εκ των αγίων σου Αποστόλων την αληθινήν ταύτην λατρείαν, ούτω και εκ των χειρών ημών των αμαρτωλών πρόσδεξαι τα δώρα ταύτα εν τη χρηστότητί σου, Κύριε· ίνα, καταξιωθέντες λειτουργείν αμέμπτως τω αγίω σου θυσιαστηρίω, εύρωμεν τον μισθόν των πιστών και φρονίμων οικονόμων, εν τη ημέρα τη φοβερά της ανταποδόσεώς σου της δικαίας.

Ο ιερεύς εκφωνεί:

Δια των οικτιρμών του μονογενοῦς σου Υιού, μεθ' ου ευλογητός ει, συν τω παναγίω και αγαθῷ και ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Ο λαός: Αμήν.

ΑΣΠΑΣΜΟΣ

Ο ιερεύς:

Ειρήνη πάσι.

Ο λαός: Και τω πνεύματί σου.

Ο διάκονος:

Αγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν.

Στο σημεῖο αὐτό γίνεται ὁ ἀσπασμός μεταξύ των λειτουργῶν μέσα στο Ἱερό Βῆμα.

Ο λαός:

Πατέρα, Υἱόν και Ἅγιον Πνεύμα, Τριάδα ὁμοούσιον και ἀχώριστον.

Ο διάκονος:

Τας θύρας, τας θύρας! Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

Ο λαός:

Πιστεύω εις ένα Θεόν, Πατέρα παντοκράτορα, ποιητήν ουρανού και γης, ορατών τε πάντων και αοράτων.

Και εις ένα Κύριον Ιησούν Χριστόν, τον υιόν του Θεού τον μονογενή, τον εκ του Πατρός γεννηθέντα προ πάντων των αιώνων· φως εκ φωτός, Θεόν αληθινόν εκ Θεού αληθινού γεννηθέντα, ου ποιηθέντα, ομοούσιον τω Πατρί, δι' ου τα πάντα εγένετο.

Το δι' ημάς τους ανθρώπους και δια την ημετέραν σωτηρίαν κατελθόντα εκ των ουρανών και σαρκωθέντα εκ Πνεύματος Αγίου και Μαρίας της Παρθένου και ενανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε υπέρ ημών επί Ποντίου Πιλάτου, και παθόντα, και ταφέντα.

Και αναστάντα τη τρίτη ημέρα κατά τας Γραφάς.

Και ανελθόντα εις τους ουρανούς και καθεζόμενον εκ δεξιών του Πατρός.

Και πάλιν ερχόμενον μετά δόξης κρίναι ζώντας και νεκρούς· ου της βασιλείας ουκ έσται τέλος.

Και εις το Πνεύμα το Άγιον, το Κύριον, το ζωοποιόν, το εκ του Πατρός εκπορευόμενον, το συν Πατρί και Υιώ συμπροσκυνούμενον και συνδοξαζόμενον, το λαλήσαν δια των προφητών.

Εις μίαν, αγίαν, καθολικήν και αποστολικήν Εκκλησίαν.

Ομολογώ εν βάπτισμα εις άφεσιν αμαρτιών.

Προσδοκώ ανάστασιν νεκρών.

Και ζωήν του μέλλοντος αιώνος.

Αμήν.

ΑΓΙΑ ΑΝΑΦΟΡΑ

Ο διάκονος:

Στώμεν καλώς· στώμεν μετά φόβου· πρόσχωμεν την αγίαν αναφοράν εν ειρήνη προσφέρειν.

Ο λαός:

Έλεον ειρήνης, θυσίαν αινέσεως.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ

Ο ιερεύς:

Η χάρις του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού και η αγάπη του Θεού και Πατρός και η κοινωνία του Αγίου Πνεύματος εἴη μετὰ πάντων υμῶν.

Ο λαός:

Και μετὰ του πνεύματός σου.

Ο ιερεύς:

Ἄνω σχώμεν τας καρδίας.

Ο λαός:

Ἐχομεν προς τον Κύριον.

Ο ιερεύς:

Ευχαριστήσωμεν τω Κυρίῳ.

Ο λαός:

Ἄξιον και δίκαιον.

ΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΝΑΦΟΡΑΣ

Ο ιερεύς αρχίζει την αγία αναφορά:

Ὁ ὄν, Δέσποτα, Κύριε, Θεέ, Πάτερ Παντοκράτορ, προσκυνητέ, άξιον ως αληθώς, και δίκαιον, και πρέπον τη μεγαλοπρεπεία της αγιωσύνης σου, σε αινείν, σε υμνείν, σε ευλογείν, σε προσκυνείν, σοι ευχαριστείν, σε δοξάζειν τον μόνον όντως όντα Θεόν, και σοι προσφέρειν εν καρδία συντετριμμένη και πνεύματι ταπεινώσεως την λογικήν ταύτην λατρείαν ημών· ότι συ ει ο χαρισάμενος ημίν την επίγνωσιν της σης αληθείας. Και τις ικανός λαλήσαι τας δυναστείας σου; Ακουστάς ποιήσαι πάσας τας αιnéσεις σου ή διηγήσασθαι πάντα τα θαυμάσιά σου εν παντί καιρώ; Δέσποτα των απάντων, Κύριε ουρανού και γης και πάσης κτίσεως, ορωμένης τε και ουχ ορωμένης, ο καθήμενος επί θρόνου δόξης και επιβλέπων αβύσσους, άναρχε, άόρατε, ακατάληπτε, απεριγράφτε, αναλλοίωτε, ο Πατήρ του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, του μεγάλου Θεού και Σωτήρος της ελπίδος ημών· ος εστίν εικών της σης αγαθότητας, σφραγίς ισότυπος, εν εαυτώ δεικνύς σε τον Πατέρα, Λόγος ζων, Θεός αληθινός, η προ αιώνων σοφία, ζωή, αγιασμός, δύναμις, το φως το αληθινόν· παρ' ου το Πνεύμα το Άγιον εξεφάνη, το της αληθείας Πνεύμα, το της υιοθεσίας χάρισμα, ο αρραβών της μελλούσης κληρονομίας, η απαρχή των αιωνίων αγαθών, η ζωοποιός δύναμις, η πηγή του αγιασμού· παρ' ου πάσα κτίσις λογική τε και νοερά δυναμουμένη σοι λατρεύει, και σοι την αϊδιον αναπέμπει δοξολογίαν, ότι τα σύμπαντα δούλα σα. Σε γαρ αινούσιν Άγγελοι, Αρχάγγελοι, Θρόνοι, Κυριότητες, Αρχαί, Εξουσίαι, Δυνάμεις, και τα πολυόμματα Χερουβείμ. Σοι παρίστανται κύκλω τα Σεραφεείμ, εξ πτέρυγες τω ενί, και εξ πτέρυγες τω ενί· και ταις μεν δυσί κατακαλύπτουσι τα πρόσωπα εαυτών, ταις δε δυσί τους πόδας, και ταις δυσί πετόμενα, κέκραγεν έτερον προς το έτερον, ακαταπαύστοις στόμασιν, ασιγήτοις δοξολογίαις.

ΕΠΙΝΙΚΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ο ιερεύς εκφωνεί:

Τον επινίκιον ύμνον άδοντα, βοώντα, κεκραγότα, και λέγοντα·

Ο λαός:

Άγιος, άγιος, άγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ο ουρανός και η γη της δόξης σου. Ωσαννά εν τοις υψίστοις. Ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου. Ωσαννά εν τοις υψίστοις.

Ο ιερεύς σκύβοντας λέει:

Μετά τούτων των μακαρίων δυνάμεων, Δέσποτα φιλόνηρωπε, και ημείς οι αμαρτωλοί βοώμεν και λέγομεν· Άγιος ει, ως αληθώς, και πανάγιος, και ουκ έστι μέτρον τη μεγαλοπρεπεία της αγιωσύνης σου, και όσιος εν πάσι τοις έργοις σου, ότι εν δικαιοσύνη και

κρίσει αληθινή πάντα επήγαγες ημίν' πλάσας γαρ τον άνθρωπον, χουν λαβών από της γης, και εικόνη τη ση, ο Θεός, τιμήσας τέθεικας αυτόν εν τω παραδείσω της τρυφής, αθανασίαν ζωής και απόλαυσιν αιωνίων αγαθών, εν τη τηρήσει των εντολών σου, επαγγειλάμενος αυτώ· αλλά παρακούσαντα σου του αληθινού Θεού, του κτίσαντος αυτόν, και τη απάτη του όφους υπαχθέντα, νεκρωθέντα τε τοις οικείοις αυτού παραπτώμασιν, εξώρισας αυτόν εν τη δικαιοκρισία σου, ο Θεός, εκ του παραδείσου εις τον κόσμον τούτον, και απέστρεψας εις την γην, εξ ής ελήφθη, οικονομών αυτώ την εκ παλιγγενεσίας σωτηρίαν, την εν αυτώ τω Χριστώ σου. Ου γαρ απεστράφης το πλάσμα σου εις τέλος, ο εποίησας, αγαθέ, ουδέ επελάθου έργου χειρών σου, άλλ' επεσκέψω πολυτρόπως δια σπλάγχνα ελέους σου. Προφήτας εξαπέστειλας· εποίησας δυνάμεις δια των αγίων σου, των καθ' εκάστην γενεάν ευαρεστησάντων σοι· ελάλησας ημίν δια στόματος των δούλων σου των προφητών, προκαταγγέλλων ημίν την μέλλουσαν έσεσθαι σωτηρίαν· νόμον έδωκας εις βοήθειαν· αγγέλους επέστησας φύλακας. Ότε δε ήλθε το πλήρωμα των καιρών, ελάλησας ημίν εν αυτώ τω Υιώ σου, δι' ου και τους αιώνας εποίησας· ος, ών απαύγασμα της δόξης σου και χαρακτήρ της υποστάσεώς σου, φέρων τε τα πάντα τω ρήματι της δυνάμεως αυτού, ουχ αρπαγμόν ηγήσατο το είναι ίσα σοι τω Θεώ και Πατρί· αλλά, Θεός ών προαιώνιος, επί της γης ώφθη και τοις ανθρώποις συνανεστράφη· και εκ Παρθένου αγίας σαρκωθείς, εκένωσεν εαυτόν, μορφήν δούλου λαβών, σύμμορφος γενόμενος τω σώματι της ταπεινώσεως ημών, ίνα ημάς συμμόρφους ποιήση της εικόνας της δόξης αυτού. Επειδή γαρ δι' ανθρώπου η αμαρτία εισήλθεν εις τον κόσμον, και δια της αμαρτίας ο θάνατος, ηυδόκησεν ο μονογενής σου Υιός, ο ών εν τοις κόλποις σου του Θεού και Πατρός, γενόμενος εκ γυναικός, της αγίας Θεοτόκου και αιειπαρθένου Μαρίας, γενόμενος υπό νόμον, κατακρίναι την αμαρτίαν εν τη σαρκί αυτού, ίνα οι εν τω Αδάμ αποθνήσκοντες ζωοποιηθώσιν εν αυτώ τω Χριστώ σου· και εμπολιτευσάμενος τω κόσμω τούτω, δους προστάγματα σωρηρίας, αποστήσας ημάς της πλάνης των ειδώλων, προσήγαγε τη επιγνώσει σου του αληθινού Θεού και Πατρός, κτησάμενος ημάς εαυτώ λαόν περιούσιον, βασιλείον ιεράτευμα, έθνος άγιον· και καθάρισας εν ύδατι, και αγιάσας τω Πνεύματι τω Αγίω, έδωκεν εαυτόν αντάλλαγμα τω θανάτω, εν ώ κατειχόμεθα πεπραμένοι υπό την αμαρτίαν· και κατελθών δια του Σταυρού εις τον Άδην, ίνα πληρώση εαυτού τα πάντα, έλυσε τας οδύνας του θανάτου· και αναστάς τη Τρίτη ημέρα, και οδοποιήσας πάση σαρκί την εκ νεκρών ανάστασιν, καθότι ουκ ήν δυνατόν κρατείσθαι υπό της φθοράς τον αρχηγόν της ζωής, εγένετο απαρχή των κεκοιμημένων, πρωτότοκος εκ των νεκρών, ίνα η αυτός τα πάντα εν πάσι πρωτεύων· και ανελθών εις τους ουρανούς, εκάθησεν εν δεξιά της μεγαλωσύνης σου εν υψηλοίς· ος και ήξει αποδούναι εκάστω κατά τα έργα αυτού. κατέλιπε δε ημίν υπομνήματα του σωτηρίου αυτού πάθους ταύτα, α προτεθείκαμεν ενώπιόν σου κατά τας αυτού εντολάς. Μέλλων γαρ εξίναι επί τον εκούσιον, και αιόδιμον, και ζωοποιόν αυτού θάνατον, τη νυκτί, ή παρεδίδου εαυτόν υπέρ της του κόσμου ζωής, λαβών άρτον επί των αγίων αυτού και αχράντων χειρών, και αναδείξας σοι τω Θεώ και Πατρί, ευχαριστήσας, ευλογήσας, αγιάσας, κλάσας·

ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΤΗΣ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ

Έδωκε τοις αγίοις αυτού μαθηταίς και αποστόλοις ειπών· Λάβετε, φάγετε, τούτο εστί το σώμα, το υπέρ υμών κλώμενον εις άφεσιν αμαρτιών.

Ο λαός: Αμήν.

Ο ιερέυς λέει:

Ομοίως και το ποτήριο εκ του γεννήματος της αμπέλου λαβών, κεράσας, ευχαριστήσας, ευλογήσας, αγιάσας·

Ο ιερέυς δείχνοντας με το δεξί του χέρι το άγιο Ποτήριο εκφωνεί:

Έδωκε τοις αγίοις αυτού μαθηταίς και αποστόλοις ειπών· Πίετε εξ αυτού πάντες, τούτο εστί το αίμά μου, το της καινής διαθήκης, το υπέρ υμών και πολλών εκχυνόμενον εις άφεσιν αμαρτιών.

Ο λαός: Αμήν

ΑΝΑΜΝΗΣΙΣ

Ο ιερέυς σκύβοντας πάλι εύχεται:

Τούτο ποιείτε εις την εμήν ανάμνησιν· οσάκις γαρ αν εσθήητε τον άρτον τούτον, και το ποτήριο τούτο πίνητε, τον εμόν θάνατον καταγγέλλετε και την εμήν ανάστασιν ομολογείτε. Μεμνημένοι ουν, Δέσποτα, και ημείς των σωτηρίων αυτού παθημάτων, του ζωοποιού Σταυρού, της τριημέρου ταφής, της εκ νεκρών αναστάσεως, της εις ουρανούς ανόδου, της εκ δεξιών σου του Θεού και Πατρός καθέδρας, και της ενδόξου και φοβεράς δευτέρας αυτού παρουσίας·

Ο ιερέυς εκφωνεί:

Τα σά εκ των σών σοι προσφέρομεν κατά πάντα και δια πάντα.

Ο λαός:

Σε υμνούμεν, σε ευλογούμεν, σοι ευχαριστούμεν, Κύριε και δεόμεθά σου, ο Θεός ημών.

ΕΠΙΚΛΗΣΙΣ – ΚΑΘΑΓΙΑΣΜΟΣ

Ο ιερεύς σκύβοντας εύχεται:

Δια τούτο, Δέσποτα πανάγιε, και ημείς οι αμαρτωλοί και ανάξιοι δούλοί σου, οι καταξιωθέντες λειτουργείν τω αγίω σου θυσιαστηρίω, ου δια τας δικαιοσύνας ημών (ου γαρ εποιήσαμέν τι αγαθόν επί της γης), αλλά δια τα ελέη σου και τους οικτιρμούς σου, ους εξέχεας πλουσίως εφ' ημάς, θαρρούντες προσεγγίζομεν τω αγίω σου θυσιαστηρίω· Και προθέντες τα αντίτυπα του αγίου σώματος και αίματος του Χριστού σου, σου δεόμεθα, και σε παρακαλούμεν, Άγιε Αγίων, ευδοκία της σης αγαθότητος, ελθείν το Πνεύμά σου το Άγιον εφ' ημάς, και επί τα προκείμενα δώρα ταύτα, και ευλογήσαι αυτά, και αγιάσαι και αναδείξαι.

Και αφού σηκωθεί, σφραγίζει τρεις φορές τα άγια δώρα λέγοντας:

Τον μεν άρτον τούτον αυτό το τίμιον σώμα του Κυρίου και Θεού και σωτήρος ημών Ιησού Χριστού.

Ο διάκονος: Αμήν.

Ο ιερεύς:

Το δε ποτήριον τούτο αυτό το τίμιον αίμα του Κυρίου και Θεού και σωτήρος ημών Ιησού Χριστού.

Ο διάκονος: Αμήν.

Ο ιερεύς:

Το εκχυθέν υπέρ της του κόσμου ζωής και σωτηρίας.

Ο διάκονος: Αμήν, Αμήν, Αμήν.

Ο ιερεύς σκύβει και εύχεται:

Ημάς δε πάντας, τους εκ του ενός άρτου και του ποτηρίου μετέχοντας, ενώσαις αλλήλοις εις ενός Πνεύματος Αγίου κοινωνίαν, και μηδένα ημών εις κρίμα ή εις κατάκριμα ποιήσαις μετασχείν του αγίου σώματος και αίματος του Χριστού σου

ΙΚΕΤΕΥΤΙΚΑΙ ΔΕΗΣΕΙΣ – ΔΙΠΤΥΧΑ

Ο ιερεύς συνεχίζει:

άλλ' ίνα εύρωμεν έλεον και χάριν μετά πάντων των αγίων των απ' αιώνός σοι ευαρεστησάντων, Προπατόρων, Πατέρων, Πατριαρχών, Προφητών, Αποστόλων, Κηρύκων, Ευαγγελιστών, Μαρτύρων, Ομολογητών, Διδασκάλων, και παντός πνεύματος δικαίου εν πίστει τετελειωμένου.

Ο ιερεύς εκφωνεί:

Εξαιρέτως της παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας.

Ο χορός των ψαλτών ψάλλει το μεγαλυνάριο της Θεοτόκου:

Επί σοι χαίρει, κεχαριτωμένη, πάσα η κτίσις, αγγέλων το σύστημα και ανθρώπων το γένος, ηγιασμένε, ναέ και παράδεισε λογικέ, παρθενικόν καύχημα, εξ ής Θεός εσαρκώθη και παιδίον γέγονεν ο προ αιώνων υπάρχων Θεός ημών. Την γαρ σην μήτραν θρόνον εποίησε και την σην γαστέρα πλατυτέραν ουρανών απειργάσατο. Επί σοι χαίρει, κεχαριτωμένη, πάσα η κτίσις δόξα σοι.

Την ώρα αυτή ο διάκονος μνημονεύει τα δίπτυχα των κεκοιμημένων, ενώ ο ιερεύς σκύβοντας εύχεται:

Του αγίου Ιωάννου, προφήτου, προδρόμου και βαπτιστού' των αγίων, ενδόξων και πανευφήμων Αποστόλων, του αγίου..., ου και την μνήμην επιτελούμεν, και πάντων σου των αγίων, ων ταις ικεσίαις επίσκεψαι ημάς, ο Θεός. Και μνήσθητι πάντων των προκεκοιμημένων επ' ελπίδι αναστάσεως ζωής αιωνίου' (μνημονεύει ονομαστικά όσους κεκοιμημένους θέλει) και ανάπαυσον αυτούς, όπου επισκοπεί το φως του προσώπου σου. Έτι σου δεόμεθα' μνήσθητι, Κύριε, της αγίας σου καθολικής και αποστολικής Εκκλησίας, της από περάτων έως περάτων της οικουμένης, και ειρήνευσον αυτήν, ήν περιεποιήσω τω

τιμίω αίματι του Χριστού σου, και τον άγιον οίκον τούτον στερέωσον μέχρι της συντελείας του αιώνος. Μνήσθητι, Κύριε, των τα δώρα σοι ταύτα προσκομισάντων, και υπέρ ών, και δι' ών, και εφ' οίς αυτά προσεκόμισαν. Μνήσθητι, Κύριε, των καρποφορούντων και καλλιεργούντων εν ταις αγίαις σου εκκλησίαις, και μεμνησμένων των πενήτων. Άμειψαι αυτούς τοις πλουσίοις σου και επουρανίοις χαρίσμασι· χάρισαι αυτοίς αντί των επιγείων τα επουράνια, αντί των προσκαίρων τα αιώνια, αντί των φθαρτών τα άφθαρτα. Μνήσθητι, Κύριε, των εν ερημίαις και όρεσι και σπηλαιόις και τοις οπαίς της γης. Μνήσθητι, Κύριε, των εν παρθενία και ευλαβεία και ασκήσει και σεμνή πολιτεία διαγόντων. Μνήσθητι, Κύριε, των ευσεβεστάτων και πιστοτάτων ημών βασιλέων, ους εδικαίωσας βασιλεύειν επί της γης. Όπλω αληθείας, όπλω ευδοκίας στεφάνωσον αυτούς· επισκίασον επί την κεφαλήν αυτών εν ημέρα πολέμου· ενίσχυσον αυτών τον βραχίονα· ύψωσον αυτών την δεξιάν· κράτυνον αυτών την βασιλείαν· υπόταξον αυτοίς πάντα τα βάρβαρα έθνη τα τους πολέμους θέλοντα· χάρισαι αυτοίς βαθειαν και αναφαίρετον ειρήνην· Λάλησον εις την καρδιαν αυτών αγαθά υπέρ της Εκκλησίας σου και παντός του λαού σου, ίνα εν τη γαλήνη αυτών ήρεμον και ησύχιον βίον διάγωμεν, εν πάση ευσεβεία και σεμνότητι. Μνήσθητι, Κύριε, πάσης αρχή και εξουσίας, και των εν τω παλατίω αδελφών ημών, και παντός του στρατοπέδου. Τους αγαθούς εν τη αγαθότητί σου διατήρησον. Τους πονηρούς αγαθούς ποιήσον εν τη χρηστότητί σου. Μνήσθητι, Κύριε, του περιστώτος λαού, και των δι' ευλόγους αιτίας απολειφθέντων, και ελέησον αυτούς και ημάς κατά το πλήθος του έλέους σου. Τα ταμεία αυτών έμπλησον παντός αγαθού· τας συζυγίας αυτών εν ειρήνη και ομονοία διατήρησον· τα νήπια έκθρεψον· την νεότητα παιδαγωγήσον· το γήρας περικράτησον· τους ολιγοψύχους παραμύθησαι· τους εσκορπισμένους επισυνάγαγε· τους πεπλανημένους επανάγαγε, και σύναψον τη αγία σου καθολική και αποστολική Εκκλησία. Τους οχλουμένους υπό πνευμάτων ακαθάρτων ελευθέρωσον· τοις πλέουσι σύμπλευσον· τοις οδοιπορούσι συνόδευσον· χηρών πρόστηθι· ορφανών υπεράσπισον· αιχμαλώτους ρύσαι· νοσούντας ίασαι. Των εν βήμασι, και μετάλλοις, και εξορίαις, και πικραίς δουλείαις, και πάση θλίψει και ανάγκη και περιστάσει όντων μνημόνευσον, ο Θεός, και πάντων των δεομένων της μεγάλης σου ευσπλαγχνίας· και των αγαπώντων ημάς, και των μισούντων, και των εντειλαμένων ημίν τοις αναξίοις εύχεσθαι υπέρ αυτών. Και παντός του λαού σου μνήσθητι, Κύριε ο Θεός ημών, και επί πάντας έκχεον το πλούσιόν σου έλεος, πάσι παρέχων τα προς σωτηριαν αιτήματα. Και ών ημείς ουκ εμνημονεύσαμεν δι' άγνοιαν, ή λήθην, ή πλήθος ονομάτων, αυτός μνημόνευσον, ο Θεός, ο ειδώς εκάστου την ηλικίαν και την προσηγορίαν, ο ειδώς έκαστον εκ κοιλίας μητρός αυτού. Συ γαρ ει, Κύριε, η βοήθεια των αβοηθήτων, η ελπίς των απηλπισμένων, ο των χειμαζομένων σωτήρ, ο των πλεόντων λιμήν, ο των νοσούντων ιατρός. Αυτός τοις πάσι τα πάντα γενού, ο ειδώς έκαστον και το αίτημα αυτού, οίκον και την χρείαν αυτού. Ρύσαι, Κύριε, την πόλιν (ή την μονήν) ταύτην, και πάσαν πόλιν και χώραν, από λιμού, λοιμού, σεισμού, καταποντισμού, πυρός, μαχαίρας, επιδρομής αλλοφύλων και εμφυλίου πολέμου.

Ο ιερεύς εκφωνεί:

Εν πρώτοις μνήσθητι, Κύριε, του αρχιεπισκόπου ημών..., ον χάρισαι ταις αγίαις σου εκκλησίαις εν ειρήνη, σώον, έντιμον, υγιά, μακροημερεύοντα και ορθοτομούντα τον λόγον της σης αληθείας.

Ο διάκονος μνημονεύει τα δίπτυχα των ζωντανών προσθέτοντας στο τέλος:

Και ών έκαστος κατά διάνοιαν έχει, και πάντων και πασών.

Ο ιερεύς σκύβοντας εύχεται:

Μνήσθητι, Κύριε, πάσης επισκοπής ορθοδόξων, των ορθοτομούντων τον λόγον της σης αληθείας. Μνήσθητι, Κύριε, κατά το πλήθος των οικτιρμών σου και της εμής αναξίότητος· συγχώρησόν μοι παν πλημμέλημα εκούσιόν τε και ακούσιον· και μη δια τας εμάς αμαρτίας κωλύσης την χάριν του Αγίου σου Πνεύματος από των προκειμένων δώρων. Μνήσθητι, Κύριε, του πρεσβυτερίου, της εν Χριστώ διακονίας και παντός ιερατικού και μοναχικού τάγματος· και μηδένα ημών καταισχύνης των κυκλούντων το άγιόν σου θυσιαστήριον. Επίσκεψαι ημάς εν τη χρηστότητί σου, Κύριε. Επιφάνηθι ημίν εν τοις πλουσίοις σου οικτιρμοίς· ευκράτους και επωφελείς τους αέρας ημίν χάρισαι· όμβρους ειρηνικούς τη γη προς καρποφορίαν δώρησαι. Ευλόγησον τον στέφανον του ενιαυτού της χρηστότητός σου· παύσον τα σχίσματα των εκκλησιών· σβέσον τα φρυάγματα των εθνών· τας των αιρέσεων επαναστάσεις ταχέως κατάλυσον τη δυνάμει του Αγίου σου Πνεύματος. Πάντας ημάς πρόσδεξαι εις την βασιλείαν σου, υιούς φωτός και υιούς ημέρας αναδείξας. Την σην ειρήνην και την σην αγάπην χάρισαι ημίν, Κύριε ο Θεός ημών· πάντα γαρ απέδωκας ημίν.

Ο ιερεύς εκφωνεί:

Και δος ημίν εν ενί στόματι και μια καρδιά δοξάζειν και ανυμνεΐν το πάντιμον και μεγαλοπρεπές όνομά σου, του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Ο λαός: Αμήν.

Ο ιερεύς:

Και έσται τα ελέη του μεγάλου Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού μετά πάντων υμών.

Ο λαός:

Και μετά του πνεύματός σου.

ΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΠΡΟΣ ΘΕΙΑΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑΝ

Ο διάκονος:

Πάντων των αγίων μνημονεύσαντες, έτι και έτι εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.

Σε κάθε αίτηση αποκρίνεται

Ο λαός: Κύριε, ελέησον.

Υπέρ των προσκομισθέντων και αγιασθέντων τιμίων δώρων, του Κυρίου δεηθώμεν.

Όπως ο φιλόανθρωπος Θεός ημών, ο προσδεξάμενος αυτά εις το άγιον και υπερουράνιον και νοερόν αυτού θυσιαστήριον εις οσμήν ευωδίας πνευματικής, αντικαταπέμψη ημίν την θείαν χάριν και την δωρεάν του Αγίου Πνεύματος, δεηθώμεν.

Υπέρ του ρυσθήναι ημάς από πάσης θλίψεως, οργής, κινδύνου και ανάγκης, του Κυρίου δεηθώμεν.

Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.

Την ημέραν πάσαν τελείαν, αγίαν, ειρηνικήν και αναμάρτητον, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.

Ο λαός: Παράσχου, Κύριε.

Άγγελον ειρήνης, πιστόν οδηγόν, φύλακα των ψυχών και των σωμάτων ημών, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.

Συγγνώμην και άφεσιν των αμαρτιών και των πλημμελημάτων ημών, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.

Τα καλά και συμφέροντα ταις ψυχαίς ημών και ειρήνην τω κόσμω, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.

Τον υπόλοιπον χρόνον της ζωής ημών εν ειρήνη και μετανοία εκτελέσαι, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.

Χριστιανά τα τέλη της ζωής ημών, ανώδυνα, ανεπαίσχυντα, ειρηνικά και καλήν απολογίαν την επί του φοβερού βήματος του Χριστού, αιτησώμεθα.

Την ενότητα της πίστεως και την κοινωνίαν του Αγίου Πνεύματος αιτησάμενοι, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα.

Ο λαός: Σοι, Κύριε.

Και ο ιερεύς λέει:

Ο Θεός ημών, ο Θεός του σώζειν, συ ημάς δίδαξον ευχαριστεῖν σοι αξίως υπέρ των ευεργεσιών σου, ὧν ἐποίησας και ποιεῖς μεθ' ημών. Συ, ο Θεός ημών, ο προσδεξάμενος τα δώρα ταῦτα, καθάρισον ημάς ἀπό παντός μολυσμοῦ σαρκός και πνεύματος, και δίδαξον ἐπιτελεῖν ἀγιοσύνην ἐν φόβῳ σου, ἵνα ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ της συνειδήσεως ημών υποδεχόμενοι την μερίδα των ἁγιασμάτων σου, ἐνωθώμεν τῷ ἁγίῳ σώματι και αἵματι του Χριστοῦ σου. Και υποδεξάμενοι αὐτά αξίως, σχώμεν τον Χριστόν κατοικούντα ἐν ταις καρδίαις ημών, και γενώμεθα νὰός του Ἁγίου σου Πνεύματος. Ναι, ο Θεός ημών, και μηδένα ημών ἔνοχον ποιήσης των φρικτῶν σου τούτων και ἐπουρανίων μυστηρίων, μηδέ ἀσθενή ψυχή και σώματι ἐκ του ἀναξίως αὐτῶν μεταλαμβάνειν· ἀλλά δος ἡμῖν, μέχρι της ἐσχάτης ημών ἀναπνοῆς, αξίως υποδέχεσθαι την μερίδα των ἁγιασμάτων σου, εἰς ἐφόδιον ζωῆς αἰωνίου, εἰς ἀπολογίαν εὐπρόσδεκτον την ἐπί του φοβεροῦ βήματος του Χριστοῦ σου· ὅπως ἀν και ἡμεῖς μετὰ πάντων των ἁγίων των ἀπ' αἰῶνός σου εὐαρεστησάντων, γενώμεθα, μέτοχοι των αἰωνίων σου ἀγαθῶν, ἀ ητοίμασας τοις ἀγαπῶσί σε, Κύριε.

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Ο ιερεύς ἐκφωνεῖ:

Και καταξίωσον ημάς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως τολμάν ἐπικαλεῖσθαί σε τον ἐπουράνιον Θεόν Πατέρα και λέγειν.

Ο λαός:

Πάτερ ημών, ο εν τοις ουρανοίς· αγιασθήτω το όνομά σου, ελθέτω η βασιλεία σου, γενηθήτω το θέλημά σου, ως εν ουρανών και επί της γης. Τον άρτον ημών τον επιούσιον δος ημίν σήμερα. Και άφες ημίν τα οφειλήματα ημών, ως και ημείς αφίεμεν τοις οφειλέταις ημών. Και μη εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς από του πονηρού.

Ο ιερεύς εκφωνεί:

Ότι σου εστίν η βασιλεία και η δύναμις και η δόξα, του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Ο λαός: Αμήν.

ΕΥΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΟΚΛΙΣΙΑ

Ο ιερεύς:

Ειρήνη πάσι.

Ο λαός: Και τω πνεύματί σου.

Ο διάκονος:

Τας κεφαλάς ημών τω Κυρίω κλίνωμεν.

Ο λαός: Σοί, Κύριε.

Ο ιερεύς σκύβοντας εύχεται:

Ευχή Κεφαλοκλισίας.

Δέσποτα, Κύριε, ο Πατήρ των οικτιρμών και Θεός πάσης παρακλήσεως, τους υποκεκλικότας σοι τας εαυτών κεφαλάς ευλόγησον, αγιάσον, φρούρησον, οχύρωσον, ενδυνάμωσον, από

παντός έργου πονηρού απόστησον, παντί δε έργω αγαθῷ σύναψον, και καταξίωσον ακατακρίτως μετασχεῖν των αχράντων σου τούτων και ζωοποιών μυστηρίων, εις άφεσιν αμαρτιών, εις Πνεύματος Αγίου κοινωνίαν.

Ο ιερεύς εκφωνεί:

Χάριτι και οικτιρμοῖς και φιλανθρωπία του μονογενοῦς σου Υιού, μεθ' οὔ ευλογητός ει, συν τω παναγίῳ και αγαθῷ και ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Ο λαός: Αμήν.

Ο ιερεύς σκύβει και εύχεται:

Πρόσχες, Κύριε Ιησού Χριστέ ο Θεός ημών, εξ αγίου κατοικητηρίου σου και από θρόνου δόξης της βασιλείας σου, και ελθέ εις το αγιάσαι ημάς, ο άνω τω Πατρί συγκαθήμενος και ώδε ημῖν αοράτως συνών. Και καταξίωσον τη κραταιά σου χειρί μεταδούσαι ημῖν του αχράντου σώματός σου και του τιμίου αίματος, και δι' ημών παντί τω λαῷ.

ΥΨΩΣΙΣ

Ο διάκονος:

Πρόσχωμεν!

Ο ιερεύς υψώνοντας τον άγιο Άρτο εκφωνεί:

Τα άγια τοις αγίοις.

Ο λαός:

Εις άγιος, εις Κύριος, Ιησούς Χριστός, εις δόξαν Θεού Πατρός. Αμήν.

ΚΛΑΣΙΣ

Και ο ιερεύς διαμελίζει τον άγιο Άρτο σε τέσσερις μερίδες και τις βάζει στο άγιο Δισκάριο σταυρωειδώς λέγοντας:

Μελίζεται και διαμερίζεται ο αμνός του Θεού, ο μελιζόμενος και μη διαιρούμενος, ο πάντοτε εσθιόμενος και μηδέποτε δαπανώμενος, αλλά τους μετέχοντας αγιάζων.

ΕΝΩΣΙΣ

Ο Ιερεύς παίρνει από τον άγιο Άρτο μία μερίδα και τη βάζει μέσα στο άγιο Ποτήριο λέγοντας:

Πλήρωμα Πνεύματος Αγίου.

Ο διάκονος: Αμήν.

Έπειτα προσφέρεται το ζέον· ο ιερεύς το ευλογεί και λέει:

Ευλογημένη η ζέσις των αγίων σου, πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.
Αμήν.

Έπειτα χύνει σταυρωειδώς μέσα στο άγιο Ποτήριο λέγοντας:

Ζέσις Πνεύματος Αγίου. Αμήν.

ΘΕΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Οι ψάλτες ψάλλουν το Κοινωνικό. Την ίδια ώρα οι κληρικοί στο ιερό Βήμα και σιωπηλά οι πιστοί που θα κοινωνήσουν σκύβουν τα κεφάλια τους και προσεύχονται με φόβο λέγοντας:

Ευχαί θείας Κοινωνίας.

Πιστεύω, Κύριε και ομολογώ, ότι συ ει αληθώς ο Χριστός, ο Υιός του Θεού του ζώντος, ο ελθών εις τον κόσμον αμαρτωλούς σώσαι, ων πρώτός ειμί εγώ. Έτι πιστεύω, ότι τούτο αυτό εστί το άχραντον σώμά σου, και τούτο αυτό έστι το τίμιον αίμά σου. Δέομαι ουν σου Έλέησόν με και συγχώρησόν μοι τα παραπτώματά μου, τα εκούσια και τα ακούσια, τα εν λόγω, τα εν έργω, τα εν γνώσει και αγνοία και αξίωσόν με ακατακρίτως μετασχείν των αχράντων σου μυστηρίων, εις άφεςιν αμαρτιών και εις ζωήν αιώνιον. Αμήν.

Ιδού, βαδίζω προς θείαν Κοινωνίαν. Πλαστουργέ, μη φλέξης με τη μετουσία. Πυρ, γαρ υπάρχουν τους αναξίους φλέγον. Άλλ' ουν κάθαρον εκ πάσης με κηλίδος.

Του δείπνου σου το μυστικού σήμερα, Υιέ Θεού, κοινωνόν με παράλαβε· ου μη γαρ τοις εχθροίς σου το μυστήριον είπω· ου φίλημά σοι δώσω καθάπερ ο Ιούδας· άλλ' ως ο ληστής ομολογώ σοι· Μνήσθητί μου, Κύριε, όταν έλθης εν τη βασιλεία σου.

Θεουργόν αίμα φρίξον, άνθρωπε, βλέπων. Άνθραξ γαρ εστί τους αναξίους φλέγων· Θεού το Σώμα και θεοί με και τρέφει· θεοί το πνεύμα, τον δε νουν τρέφει ξένως.

Έθελξας πόθω με, Χριστέ, και ηλλοίωσας τω θείω σου έρωτι· αλλά κατάφλεξον πυρί αύλωτας αμαρτίας μου, και εμπλησθήναι της εν σοι τρυφής καταξίωσον, ίνα τας δύο σκιρτών μεγαλύνω, αγαθέ, παρουσίας σου.

Εν ταις λαμπρότησι των Αγίων σου, πως εισελεύσομαι ο ανάξιος; Εάν γαρ τολμήσω συνεισελθείν εις τον νυμφώνα, ο χιτών με ελέγχει, ότι ουκ έστι του γάμου, και δέσμιος εκβαλούμαι υπό των Αγγέλων· καθάρισον, Κύριε, τον ρύπον της ψυχής μου, και σώσόν με, ως φιλόανθρωπος.

Δέσποτα φιλόανθρωπε, Κύριε Ιησού Χριστέ, ο Θεός μου, μη εις κρίμά μοι γένοιτο τα Άγια ταύτα, δια το ανάξιον είναιί με, άλλ' εις κάθαρσιν και αγιασμόν ψυχής τε και σώματος, και εις αρραβώνα της μελλούσης ζωής και βασιλείας. Εμοί δε το προσκολλάσθαι τω Θεώ αγαθόν εστί, τίθεσθαι εν τω Κυρίω την ελπίδα της σωτηρίας μου.

Του δείπνου σου του μυστικού σήμερα, Υιέ Θεού, κοινωνόν με παράλαβε· ου γαρ τοις εχθροίς σου το μυστήριον είπω· ου φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ο Ιούδας· άλλ' ως ο ληστής ομολογώ σοι· Μνήσθητί μου, Κύριε, όταν έλθης εν τη βασιλεία σου.

Αφού κοινωνήσουν όσοι βρίσκονται στο ιερό Βήμα, ο διάκονος κρατώντας το άγιο Ποτήριο στρέφεται στο λαό και εκφωνεί:

Μετά φόβου Θεού, πίστεως και αγάπης προσέλθετε.

Αφού κοινωνήσει και ο λαός,

Ο ιερεύς εκφωνεί:

Σώσον, ο Θεός, τον λαόν σου και ευλόγησον την κληρονομίαν σου.

Ο λαός:

Είδομεν το φως το αληθινόν, ελάβομεν Πνεύμα επουράνιον, εύρομεν πίστιν αληθή, αδιαίρετον Τριάδα προσκυνούντες, αύτη γαρ ημάς έσωσε.

Την ίδια ώρα ο ιερεύς αποθέτει τα άγια Δώρα πάνω στο Θυσιαστήριο και θυμιάζει επάνω τους λέγοντας σιωπηλά:

Υψώθητι επί τους ουρανούς, ο Θεός, και επί πάσαν την γην η δόξα σου.

Έπειτα λέει πάλι σιωπηλά:

Ευλογητός ο Θεός ημών.

Και καθώς στρέφεται στο λαό προβάλλοντάς τα, εύχεται εκφώνως:

Πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Ο λαός: Αμήν.

Στη συνέχεια εισάγει τα Άγια στην αγία Πρόθεση και τα αποθέτει εκεί.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ο διάκονος:

Ορθοί μεταλαβόντες των θείων, αγίων, αχράντων, αθανάτων, επουρανίων και ζωοποιών, φρικτών του Χριστού μυστηρίων, αξίως ευχαριστήσωμεν τω Κυρίω.

Ο λαός:

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ο διάκονος:

Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.

Ο λαός: Κύριε, ελέησον.

Ο διάκονος:

Την ημέραν πάσαν τελείαν, αγίαν, ειρηνικήν και αναμάρτητον αιτησάμενοι, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα.

Ο λαός: Σοι, Κύριε.

Ο ιερεύς λέει:

Ευχή Ευχαριστίας.

Ευχαριστούμέν σοι, Κύριε ο Θεός ημών, επί τη μεταλήψει των αγίων, αχράντων, αθανάτων, και επουρανίων σου μυστηρίων, α έδωκας ημίν επ' ευεργεσία και αγιασμό και ιάσει των ψυχών και των σωμάτων ημών. Αυτός, Δέσποτα των απάντων, δος γενέσθαι ημίν την κοινωνίαν του αγίου σώματος και αίματος του Χριστού σου εις πίστιν ακαταίσχυντον, εις αγάπην ανυπόκριτον, εις πλησμονήν σοφίας, εις ίασιν ψυχής και σώματος, εις αποτροπήν

παντός εναντίου, εις περιποίησιν των εντολών σου, εις απολογίαν ευπρόσδεκτον, την επί του φοβερού βήματος του Χριστού σου.

Ο ιερεύς εκφωνεί:

Ὅτι συ ει ο αγιασμός ημών και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Ο λαός: Αμήν.

ΕΥΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ο ιερεύς εκφωνεί:

Εν ειρήνη προέλθωμεν.

Ο διάκονος:

Του Κυρίου δεηθώμεν.

Ο λαός: Κύριε, ελέησον.

Ο ιερεύς απαγγέλλει:

Ευχή οπισθάμβωνος

Ο ευλογών τους ευλογούντάς σε, Κύριε, και αγιάζων τους επί σοι πεποιθότας, σώσον τον λαόν σου και ευλόγησον την κληρονομίαν σου. Το πλήρωμα της εκκλησίας σου φύλαξον, αγιάσον τους αγαπόντας της ευπρέπειαν του οίκου σου. Συ αυτούς αντιδόξασον τη θεϊκή σου δυνάμει και μη εγκαταλίπης ημάς τους ελπίζοντας επί σε. Ειρήνην τω κόσμω σου δώρησαι, ταις εκκλησίαις σου, τοις ιερεύσι, τοις βασιλεύσιν ημών, τω στρατώ και παντί τω λαώ σου. Ὅτι πάσα δόσις αγαθή, και παν δώρημα τέλειον, άνωθεν εστί καταβαίνον εκ σου, του Πατρός των φώτων. Και σοι την δόξαν και ευχαριστίαν και προσκύνησιν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Την 1η Ιανουαρίου, αντί για την παραπάνω ευχή, ο ιερέυς απαγγέλλει:

Ο θυσίαν αινέσεως και λατρείαν ευάρεστον την λογικήν ταύτην και αναίμακτον θυσίαν προσδεχόμενος παρά των επικαλουμένων σε εν όλη καρδία, Χριστέ ο Θεός ημών, ο Αμνός και Υιός του Θεού, ο αίρων την αμαρτίαν του κόσμου, ο μόσχος ο άμωμος, ο μη δεχόμενος αμαρτίας ζυγόν, και τυθείς δι' ημάς εκών' ο μελιζόμενος και μη διαιρούμενος, ο εσθιόμενος και μηδέποτε δαπανώμενος, τους δε εσθιόντας αγιάζων' ο εις ανάμνησιν του εκουσίου πάθους σου και της ζωοποιού τριημέρου εγέρσεώς σου κοινωνούς ημάς αναδείξας των αρρήτων και επουρανίων και φρικτών σου μυστηρίων, του αγίου σου σώματος και του τιμίου σου αίματος' τήρησον ημάς τους δούλους σου, τους διακόνους και τους πιστούς ημών βασιλείς και τον φιλόχριστον στρατόν και τον περιστώτα λαόν εν τω σω αγιασμή. Καιδος ημίν εν παντί χρόνω και καιρώ μελετάν την σην δικαιοσύνην, όπως προς το σον θέλημα οδηγηθέντες και τα ευάρεστά σοι ποιήσαντες, άξιοι γενώμεθα και της εκ δεξιών σου παραστάσεως, όταν ελεύση κρίναι ζώντας και νεκρούς. Τους εν αιχμαλωσία αδελφούς ημών ανάρρυσαι, τους εν ασθενεία επίσκεψαι, τους εν κινδύνοις θαλάσσης κυβέρνησον και τας προαναπαυσαμένας ψυχάς επ' ελπίδι ζωής αιωνίου ανάπαυσον, όπου επισκοπεί το φως του προσώπου σου, και πάντων των δεομένων της σης βοηθείας επάκουσον.

Ότι συ ει ο δοτήρ των αγαθών, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, συν τω ανάρχω σου Πατρί και τω παναγίω και αγαθώ και ζωοποιώ σου Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Ο λαός: Αμήν.

Είη το όνομα Κυρίου ευλογημένον από του νυν και έως του αιώνος (τρεις).

Στο μεταξύ ο ιερέυς λέει την παρακάτω ευχή μπροστά στα τίμια Δώρα:

Ευχή του Σκευοφυλακίου

Ήνυσται και τετέλεσται, όσον εις την ημετέραν δύναμιν, Χριστέ ο Θεός ημών, το της σης οικονομίας μυστήριον' έσχομεν γαρ του θανάτου σου την μνήμην' είδομεν της αναστάσεώς σου τον τύπον' ενεπλήσθημεν της ατελευτήτου σου ζωής' απηλαύσαμεν της ακενώτου σου τρυφής' ης και εν τω μέλλοντι αιώνι πάντας ημάς καταξιοθήναι ευδόκησον, χάριτι του ανάρχου σου Πατρός, και του Αγίου και αγαθού και ζωοποιού σου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Ο διάκονος:

Του Κυρίου δεηθώμεν.

Ο λαός: Κύριε, ελέησον.

Ο ιερεύς:

Ευλογία Κυρίου και έλεος έλθοι εφ' υμάς, τη αυτού χάριτι και φιλανθρωπία πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Ο λαός: Αμήν.

Ο ιερεύς:

Δόξα σοι, Χριστέ ο Θεός, η ελπίς ημών, δόξα σοι.

Και γίνεται η μεγάλη απόλυση.

Ο ιερεύς:

(Ο αναστάς εκ νεκρών) Χριστός ο αληθινός Θεός ημών, ταις πρεσβείαις της παναχράντου και παναμώμου αγίας αυτού Μητρός· δυνάμει του τιμίου και ζωοποιού Σταυρού· προστασίαις των τιμίων επουρανίων Δυνάμεων ασωμάτων· ικεσίαις του τιμίου, ενδόξου προφήτου, προδρόμου και βαπτιστού Ιωάννου· των αγίων ενδόξων και πανευφήμων Αποστόλων· των αγίων ενδόξων και καλλινίκων Μαρτύρων· των οσίων και θεοφόρων Πατέρων ημών· του αγίου (του ναού)· του εν αγίοις πατρός ημών Βασιλείου αρχιεπισκόπου Καισαρείας του μεγάλου και ουρανοφάντορος· των αγίων και δικαίων θεοπατόρων Ιωακείμ και Άννης· του αγίου (της ημέρας), ου και την μνήμην επιτελούμεν, και πάντων των Αγίων, ελεήσαι και σώσαι ημάς, ως αγαθός και φιλάνθρωπος.

Δί' ευχών των αγίων Πατέρων ημών, Κύριε Ιησού Χριστέ ο Θεός, ελέησον ημάς.

Ο λαός: Αμήν.

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΩΝ

ΕΝΑΡΞΗ

Ο διάκονος:

Δοξολόγησε, δέσποτα.

Ο ιερέυς:

Δοξασμένη ας είναι η βασιλεία του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, τώρα και πάντοτε και στους απέραντους αιώνες.

Ο λαός: Αληθινά.

Ο διάκονος:

Με ειρηνική ψυχή ας παρακαλέσουμε τον Κύριο.

Ο λαός: Κύριε, ελέησέ μας.

Ας παρακαλέσουμε τον Κύριο να μας χαρίσει την ουράνια ειρήνη και τη σωτηρία των ψυχών μας.

Ας παρακαλέσουμε τον Κύριο για την ειρήνη όλου του κόσμου, τη στερέωση των αγίων τοπικών εκκλησιών του Θεού και την ένωση όλων των ανθρώπων.

Ας παρακαλέσουμε τον Κύριο για τον άγιο αυτό ναό, καθώς και για εκείνους που εισέρχονται σ' αυτόν με πίστη, ευλάβεια και φόβο Θεού.

Ας παρακαλέσουμε τον Κύριο για τους ευσεβείς και ορθοδόξους χριστιανούς.

Ας παρακαλέσουμε τον Κύριο για τον Αρχιεπίσκοπό μας..., για τη σεβαστή τάξη των πρεσβυτέρων, τους διακόνους του Χριστού, και για όλο τον κλήρο και το λαό.

Ας παρακαλέσουμε τον Κύριο για το ευσεβές έθνος μας και τον φιλόχριστο στρατό μας.

Ας παρακαλέσουμε τον Κύριο για την πόλη αυτή, για κάθε πόλη και χώρα και για όσους κατοικούν σ' αυτές με πίστη.

Ας παρακαλέσουμε τον Κύριο για εύκρατες καιρικές συνθήκες, για την ευφορία των καρπών της γης και καιρούς ειρηνικούς.

Ας παρακαλέσουμε τον Κύριο για όσους ταξιδεύουν στη θάλασσα ή τη στεριά, τους αρρώστους, τους αποκαμωμένους, τους αιχμαλώτους, και για τη σωτηρία τους.

Ας παρακαλέσουμε τον Κύριο να απαλλαγούμε από κάθε θλίψη, οργή, κίνδυνο και ανάγκη.

Βοήθησέ μας, σώσε μας, ελέησέ μας και διαφύλαξέ μας, Θεέ, με τη χάρη σου.

Αφού στρέψουμε τη σκέψη μας στην Παναγία, την αμόλυντη, υπερευλογημένη, ένδοξη κυρία μας Θεοτόκο και αιεπάρθενο Μαρία, μαζί με όλους τους αγίους, ας εμπιστευθούμε τους εαυτούς μας και ο καθένας μας τους άλλους και όλη μας τη ζωή στον Ιησού Χριστό, τον Θεό μας.

Ο λαός: Σε σένα, Κύριε.

Ο ιερέυς λέει:

Ευχή Αντιφώνου Α΄

Κύριε και Θεέ μας, που η εξουσία σου είναι αφάνταστα μεγάλη και η δόξα ακατανόητη που το έλεός σου είναι αμέτρητο και η φιλανθρωπία ανέκφραστη· εσύ, Δέσποτα, μέσα στην τόση σου ευσπλαχνία επίβλεψε στοργικά σε μας (τους λειτουργούς σου) και στον άγιο αυτό ναό και στείλε σε μας και στους πιστούς που προσεύχονται μαζί μας πλούσια τα ελέη σου και τους οικτιρμούς σου.

Ο ιερέυς εκφωνεί:

Διότι σε σένα αρμόζει κάθε δόξα, τιμή και προσκύνηση, στον Πατέρα, στον Υιό και στο Άγιο Πνεύμα, τώρα και πάντοτε και στους απέραντους αιώνες.

Ο λαός: Αληθινά.

ΑΝΤΙΦΩΝΑ

Οι ψάλτες:

Με τις δεήσεις της Θεοτόκου, Σωτήρα, σώσε μας.

Ο διάκονος:

Πάλι και πάλι ας παρακαλέσουμε με ειρηνική ψυχή τον Κύριο.

Ο λαός: Κύριε, ελέησέ μας.

Βοήθησέ μας, σώσε μας, ελέησέ μας και διαφύλαξέ μας, Θεέ, με τη χάρη σου.

Αφού στρέψουμε τη σκέψη μας στην Παναγία, την αμόλυντη, υπερευλογημένη, ένδοξη κυρία μας Θεοτόκο και αιειπάρθενο Μαρία, μαζί με όλους τους αγίους, ας εμπιστευθούμε τους εαυτούς μας και ο καθένας μας τους άλλους και όλη μας τη ζωή στον Ιησού Χριστό, τον Θεό μας.

Ο λαός: Σε σένα, Κύριε.

Ο ιερέυς λέει:

Ευχή Αντιφώνου Β΄

Κύριε και Θεέ μας, σώσε το λαό σου και ευλόγησε αυτούς που διάλεξες ως δική σου κληρονομιά. Φύλαξε όλη την Εκκλησία σου. Αγίασε αυτούς που αγαπούν την λαμπρότητα του ναού σου. Εσύ με τη θεϊκή σου δύναμη αντάμειψέ τους με δόξα και μην εγκαταλείψεις εμάς που ελπίζουμε σε σένα.

Ο ιερέυς εκφωνεί:

Διότι δική είναι η ισχυρή εξουσία, καθώς και η βασιλεία και η δύναμη και η δόξα, του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, τώρα και πάντοτε και στους απέραντους αιώνες.

Ο λαός: Αληθινά.

Οι ψάλτες:

Σώσε μας, Υιέ του Θεού, εσύ που αναστήθηκες από τους νεκρούς (ή εσύ που είσαι θαυμαστός ανάμεσα στους αγίους σου), εμάς που σου ψάλλουμε Αλληλούια.

Δόξα στον Πατέρα και τον Υιό και το Άγιο Πνεύμα.

Τώρα και πάντοτε και στους απέραντους αιώνες. Αμήν.

Σώσε μας, μονογενή Υιέ και Λόγε του Θεού, εσύ που είσαι αθάνατος και καταδέχθηκες για τη σωτηρία μας να σαρκωθείς από την αγία Θεοτόκο και αειπάρθενο Μαρία, και έγινες άνθρωπος χωρίς καμία μετατροπή στη θεία σου φύση. Επιπλέον σταυρώθηκες, Χριστέ ο Θεός, πατώντας το θάνατο με τον θάνατό σου, ενώ είσαι ένα από τα τρία πρόσωπα της Αγίας Τριάδος, και δοξάζεσαι μαζί με τον Πατέρα και το Άγιο Πνεύμα.

Ο διάκονος:

Πάλι και πάλι με ειρηνική ψυχή ας παρακαλέσουμε τον Κύριο.

Ο λαός: Κύριε, ελέησέ μας.

Βοήθησέ μας, σώσε μας, ελέησέ μας και διαφύλαξέ μας, Θεέ, με τη χάρη σου.

Αφού στρέψουμε τη σκέψη μας στην Παναγία, την αμόλυντη, υπερευλογημένη, ένδοξη κυρία μας Θεοτόκο και αειπάρθενο Μαρία, μαζί με όλους τους αγίους, ας εμπιστευθούμε τους εαυτούς μας και ο καθένας μας τους άλλους και όλη μας τη ζωή στον Ιησού Χριστό, τον Θεό μας.

Ο λαός: Σε σένα, Κύριε.

Ο ιερέυς λέει:

Ευχή Αντιφώνου Γ'

Εσύ που μας χάρισες τις κοινές αυτές προσευχές που σου αναπέμπουμε ομόψυχα· εσύ που υποσχέθηκες ότι θα εκπληρώνεις τις αιτήσεις ακόμη και δύο και τριών πιστών που συμφωνούν μεταξύ τους στο όνομά σου· εσύ και τώρα πραγματοποίησε τα αιτήματα των δούλων σου για το πνευματικό μας συμφέρον, παρέχοντας σε μας την επίγνωση της αλήθειας σου στη ζωή αυτή και χαρίζοντάς μας την αιώνια ζωή στη βασιλεία σου.

Ο ιερέυς εκφωνεί:

Διότι είσαι αγαθός και φιλόανθρωπος Θεός, και σε σένα αναπέμπουμε τη δόξα, στον Πατέρα και στον Υιό και στο Άγιο Πνεύμα, τώρα και πάντοτε και στους απέραντους αιώνες.

Ο λαός: Αληθινά.

ΜΙΚΡΗ ΕΙΣΟΔΟΣ

Οι ψάλτες το Απολυτίκιο ή τους Μακαρισμούς.

Ο ιερέυς λέει:

Ευχή της Εισόδου

Δέσποτα Κύριε και Θεέ μας, εσύ που εγκατέστησες στους ουρανοὺς τάγματα και στρατιές αγγέλων και αρχαγγέλων για να υπηρετούν τη δόξα σου, κάνε ὡστε μαζί με την είσοδό μας (στο ἅγιό σου Θυσιαστήριο) να γίνει και είσοδος ἁγίων αγγέλων που να συλλειτουργούν και να δοξολογούν μαζί μας την αγαθότητά σου. Διότι σε σένα αρμόζει κάθε δόξα, τιμή και προσκύνηση, στον Πατέρα, τον Υἱό και το Ἅγιο Πνεῦμα, τώρα και πάντοτε και στους ἀπέραντους αἰῶνες. Ἀμήν.

Ο διάκονος λέει:

Ευλόγησε, δέσποτα, την είσοδό μας στο ἅγιο Θυσιαστήριο.

Ο ιερέυς:

Να εἶναι ευλογημένη η είσοδός μας στα ἅγια σου πάντοτε, και τώρα και διαρκῶς και στους ἀπέραντους αἰῶνες. Ἀμήν.

Ο διάκονος εκφωνεῖ:

Το Ευαγγέλιο εἶναι η σοφία του Θεοῦ.

Ἀς σταθούμε ὀρθιοι.

Ψάλλεται το Εισοδικό:

Ελάτε να προσκυνήσουμε και να προσπέσουμε ενώπιον του Χριστού. Υιέ του Θεού, εσύ που αναστήθηκες από τους νεκρούς (ή εσύ που είσαι θαυμαστός ανάμεσα στους αγίους σου), σώσε εμάς που σου ψάλλουμε Αλληλούια.

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ο διάκονος:

Ας παρακαλέσουμε τον Κύριο.

Ο λαός: Κύριε, ελέησέ μας.

Ο ιερέυς λέει:

Ευχή του Τρισαγίου ύμνου

Θεέ μας, εσύ που είσαι απολύτως άγιος και αναπαύεσαι στους αγίους, εσύ που με την τρισάγια φωνή «άγιος, άγιος, άγιος» ανυμνείσαι από τα Σεραφείμ και δοξολογείσαι από τα Χερουβείμ και προσκυνείσαι από κάθε ουράνια αγγελική δύναμη· εσύ που έφερεις τα σύμπαντα από την ανυπαρξία στην ύπαρξη· εσύ που δημιούργησες τον άνθρωπο κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσιν δική σου και τον πλούτισες με κάθε χάρισμά σου· εσύ που δίνεις σ' όποιον σου ζητά σοφία και σύνεση και δεν παραβλέπεις όποιον αμαρτάνει, αλλά έβαλες ως όρο τη μετάνοια για τη σωτηρία· εσύ που αξίωσες εμάς τους ταπεινούς και ανάξιους δούλους σου να σταθούμε και την ώρα αυτή μπροστά στη δόξα του αγίου σου Θυσιαστηρίου και να προσφέρουμε την προσκύνηση και τη δοξολογία που σου οφείλουμε· εσύ, Δέσποτα, δέξου κι από το δικό μας στόμα, από εμάς τους αμαρτωλούς τον τρισάγιο ύμνο κι έλα να μας επισκεφθείς με την αγαθότητά σου. Συγχώρησέ μας κάθε σφάλμα θεληματικό και αθέλητο. Αγίασε τις ψυχές μας και τα σώματά μας· και δώσ' μας τη δυνατότητα να σε λατρεύουμε με αφοσίωση και ευλάβεια όλες τις ημέρες της ζωής μας· με τις πρεσβείες της αγίας Θεοτόκου και όλων των αγίων που ευαρέστησαν ενώπιόν σου από την αρχή του κόσμου.

Ο ιερέυς εκφωνεί:

Διότι είσαι άγιος, Θεέ μας, και σε σένα αναπέμπουμε τη δόξα, στον Πατέρα και τον Υιό και το Άγιο Πνεύμα, τώρα και πάντοτε.

Ο διάκονος:

Και στους απέραντους αιώνες.

Ο λαός: Αληθινά.

Ψάλλεται ο Τρισάγιος ύμνος:

Άγιος είσαι, Θεέ ο Πατήρ, Άγιος και ισχυρός είσαι, Υιέ του Πατρός, Άγιος και αθάνατος είσαι, Άγιο Πνεύμα. Σπλαχνίσου μας και συγχώρησέ μας (3).

Δόξα στον Πατέρα και τον Υιό και το Άγιο Πνεύμα.

Και τώρα και πάντοτε και στους απέραντους αιώνες. Αμήν.

Άγιος και αθάνατος είσαι, Άγιο Πνεύμα. Σπλαχνίσου μας και συγχώρησέ μας.

Ο ιερέυς λέει:

Ευλογημένος να είσαι, Κύριε, που έρχεσαι στο όνομα του φιλανθρώπου Θεού για να μας σώσεις.

Ευλογημένος να είσαι, Χριστέ ο Θεός, που κάθεσαι στον ένδοξο θρόνο της Βασιλείας σου και επαναπαύεσαι στα Χερουβείμ, πάντοτε, και τώρα και στους απέραντους αιώνες. Αμήν.

Ο διάκονος:

Πιο δυνατά!

Ο λαός:

Άγιος είσαι, Θεέ ο Πατήρ, Άγιος και ισχυρός είσαι, Υιέ του Πατρός, Άγιος και αθάνατος είσαι, Άγιο Πνεύμα. Σπλαχνίσου μας και συγχώρησέ μας.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Ο διάκονος:

Ας προσέξουμε.

Ο αναγνώστης το Προκείμενο του Αποστόλου.

Ο διάκονος:

Αυτά που θα ακουστούν είναι σοφία.

Ο αναγνώστης την επιγραφή του αποστολικού αναγνώσματος.

Ο διάκονος: Ας προσέξουμε.

Ο ιερέυς:

Ειρήνη να είναι σε σένα.

Ψάλλεται το Αλληλουάριο και ο ιερέυς λέει:

Ευχή πριν από το Ευαγγέλιο

Λάμπσε μέσα στις καρδιές μας, φιλόνητο Δέσποτα, το άφθαρτο φως της θεογνωσίας σου και άνοιξε τα μάτια του νου μας για να κατανοούμε τα ευαγγελικά σου κηρύγματα. Βάλε μέσα μας και τον φόβο των ευλογημένων σου εντολών, έτσι, ώστε, αφού καταπατήσουμε όλες τις σαρκικές επιθυμίες, να ακολουθήσουμε πνευματικό τρόπο ζωής, έχοντας ως φρόνημά μας και εφαρμόζοντας όλα όσα αποβλέπουν στη δική μας ευαρέστηση. (Σου τα ζητάμε αυτά), διότι εσύ είσαι ο φωτισμός των ψυχών και των σωμάτων μας, Χριστέ ο Θεός, και σε σένα αναπέμπουμε τη δόξα, όπως και στον άναρχο Πατέρα σου και στο πανάγιο και αγαθό και ζωοποιό σου Πνεύμα, τώρα και πάντοτε και στους απέραντους αιώνες. Αμήν.

Ο ιερεύς εκφωνεί:

Ο λόγος του Θεού που θα ακουσθεί είναι σοφία. Ας σηκωθούμε όλοι όρθιοι ν' ακούσουμε το άγιο Ευαγγέλιο.

Η ειρήνη ας έλθει στις ψυχές όλων.

Ο λαός: Και στη δική σου ψυχή.

Ο διάκονος στην επιγραφή του ευαγγελικού αναγνώσματος.

Ο ιερεύς: Ας προσέξουμε.

Ο λαός:

Δόξα σε σένα, Κύριε, δόξα σε σένα.

Ο ιερεύς: Ειρήνη να έχεις.

Ο λαός:

Δόξα σε σένα, Κύριε, δόξα σε σένα.

ΜΕΓΑΛΗ ΙΚΕΣΙΑ

Ο διάκονος:

Ας πούμε όλοι μέσα από την ψυχή μας και τη σκέψη μας:

Κύριε Παντοκράτορα, Θεέ των πατέρων μας, σε παρακαλούμε θερμά, άκουσε τη δέησή μας και ελέησέ μας.

Ο λαός: Κύριε, ελέησέ μας (3).

Ελέησέ μας, Θεέ, σύμφωνα με το μεγάλο σου έλεος· σε παρακαλούμε θερμά, άκουσέ μας και ελέησέ μας.

Σε παρακαλούμε ακόμη για τους ευσεβείς και ορθοδόξους Χριστιανούς.

Σε παρακαλούμε ακόμη για τον Αρχιεπίσκοπό μας...

Σε παρακαλούμε ακόμη για τους αδελφούς μας, τους ιερείς, τους ιερομονάχους, τους ιεροδιακόνους, και μοναχούς, και για όλη την εν Χριστώ αδελφότητά μας.

Ακόμη σε παρακαλούμε για τους μακάριους και αλησμόνητους ιδρυτές του αγίου αυτού ναού (ή της αγίας αυτής μονής) και για όλους τους πατέρες και αδελφούς μας που αναπαύθηκαν πριν από μας, για τους ορθοδόξους που είναι θαμμένοι εδώ και σ' όλα τα μέρη της γης.

Σε παρακαλούμε ακόμη να χαρίσεις έλεος, ζωή, ειρήνη, υγεία, σωτηρία, προστατευτική επίσκεψη, συγχώρηση και άφεση των αμαρτιών στους δούλους του Θεού, σε όλους τους ευσεβείς και ορθοδόξους χριστιανούς που κατοικούν και μένουν σ' αυτή την πόλη, τους ενορίτες, επιτρόπους, συνδρομητές και αφιερωτές της αγίας αυτής εκκλησίας (ή τους αδελφούς της αγίας αυτής μονής).

Ακόμη σε παρακαλούμε γι' αυτούς που σου προσφέρουν τους καρπούς τους και για όσους εργάζονται καλά έργα στον άγιο και πανσεβάσμιο αυτό ναό, για όσους κοπιάζουν,

ψάλλουν, και για το λαό που μας περιστοιχίζει και με πόθο περιμένει από σένα το μεγάλο και πλούσιο έλεος.

Ο ιερεύς λέει:

Ευχή της μεγάλης ικεσίας

Κύριε και Θεέ μας, δέξου από μας τους δούλους σου αυτή τη μεγάλη ικεσία και ελέησέ μας σύμφωνα με το πλήθος του ελέους σου. Στείλε από τον ουρανό τις δωρεές της ευσπλαχνίας σου σε μας (τους λειτουργούς) και σ' όλο το λαό σου, ο οποίος με πόθο περιμένει από σένα το πλούσιο έλεος.

Ο ιερεύς εκφωνεί:

Διότι είσαι σπλαχνικός και φιλόανθρωπος Θεός και γι' αυτό σε σένα αναπέμπουμε τη δόξα, στον Πατέρα και τον Υιό και το Άγιο Πνεύμα, τώρα και πάντοτε και στους απέραντους αιώνες.

Ο λαός: Αληθινά.

ΕΥΧΕΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΟΥΣ

Ο διάκονος:

Εσείς οι κατηχούμενοι προσευχηθείτε στον Κύριο.

Οι πιστοί ας παρακαλέσουμε για τους κατηχούμενους

Ο λαός: Κύριε, ελέησέ μας.

Ας παρακαλέσουμε τον Κύριο να τους ελεήσει

να τους διδάξει το λόγο της αλήθειας·

να τους φανερώσει το ευαγγέλιο της σωτηρίας·

να τους ενώσει με την αγία σου καθολική και αποστολική Εκκλησία.

Σώσε τους, ελέησέ τους, βοήθησέ τους και διαφύλαξέ τους, Θεέ, με τη χάρη σου.

Οι κατηχούμενοι σκύψτε τα κεφάλια σας στον Κύριο.

Ο λαός: Σε σένα, Κύριε.

Ο ιερέυς λέει:

Ευχή για τους Κατηχούμενους

Κύριε και Θεέ μας, εσύ που κατοικείς στους ουρανούς και από εκεί παρακολουθείς όλα τα έργα σου, ρίξε σπλαχνικά το βλέμμα σου στους δούλους σου αυτούς, τους κατηχούμενους, που έσκυψαν τα κεφάλια τους μπροστά σου και δώσ' τους τον ελαφρύ ζυγό σου. Κάνε τους πολύτιμα μέλη της αγίας σου Εκκλησίας και αξίωσέ τους να δεχθούν το άγιο Βάπτισμα, που θα τους αναγεννήσει πνευματικά· να λάβουν ακόμη τη συγχώρηση των αμαρτιών τους και το ένδυμα της χάριτος και αφθαρσίας, ώστε να γνωρίσουν πολύ καλά εσένα, τον αληθινό Θεό μας.

Ο ιερέυς εκφωνεί:

Έτσι ώστε κι αυτοί να δοξάζουν μαζί με μας το πάντιμο και μεγαλοπρεπές όνομά σου, του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, τώρα και πάντοτε και στους απέραντους αιώνες.

Ο λαός: Αμήν.

Ο διάκονος:

Όσοι είστε κατηχούμενοι βγείτε από το ναό· οι κατηχούμενοι βγείτε· όσοι είστε κατηχούμενοι βγείτε· να μη μείνει εδώ κανείς από τους κατηχούμενους.

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ

Ο διάκονος συνεχίζει:

Όλοι οι πιστοί, πάλι και πάλι με ειρηνική ψυχή ας παρακαλέσουμε τον Κύριο.

Ο λαός: Κύριε, ελέησέ μας.

Βοήθησέ μας, σώσε μας, ελέησέ μας και διαφύλαξέ μας, Θεέ, με τη χάρη σου.

Προσοχή.

Ο ιερέυς λέει:

Ευχή πιστών Α΄

Εσύ, Κύριε, μας φανέρωσες το μεγάλο αυτό μυστήριο της σωτηρίας· εσύ καταξίωσες εμάς τους ταπεινούς και ανάξιους δούλους σου να γίνουμε λειτουργοί του αγίου σου Θυσιαστηρίου. Εσύ με τη δύναμη του Αγίου σου Πνεύματος κάνε μας ικανούς να εκπληρώσουμε τη διακονία αυτή·

να σταθούμε δηλαδή ακατάκριτα μπροστά στην αγία σου δόξα και να σου προσφέρουμε θυσία δοξολογίας. Διότι εσύ είσαι που ενεργείς τα πάντα σ' όλους τους ανθρώπους. Δώσε, Κύριε, η θυσία μας να γίνει δεκτή και ευπρόσδεκτη ενώπιόν σου και για τα δικά μας αμαρτήματα και για τα σφάλματα που από άγνοια διέπραξε ο λαός.

Ο ιερέυς εκφωνεί:

Διότι σε σένα αρμόζει κάθε δόξα, τιμή και προσκύνηση, στον Πατέρα, στον Υιό και στο Άγιο Πνεύμα, τώρα και πάντοτε και στους απέραντους αιώνες.

Ο λαός: Αληθινά.

Ο διάκονος:

Πάλι και πάλι με ειρηνική ψυχή ας παρακαλέσουμε τον Κύριο.

Ο λαός: Κύριε, ελέησέ μας.

Βοήθησέ μας, σώσε μας, ελέησέ μας και διαφύλαξέ μας, ο Θεός, με τη χάρη σου. Προσοχή.

Ο ιερέυς λέει:

Ευχή πιστών Β΄

Κύριε ο Θεός, εσύ που επισκέφθηκες με έλεος και πολλή ευσπλαχνία την ελεεινότητά μας· εσύ που αξίωσες και μας τους ταπεινούς και αμαρτωλούς και ανάξιους δούλους σου να στεκόμαστε μπροστά στην αγία σου δόξα για να λειτουργούμε στο αγιό σου Θυσιαστήριο· εσύ ενίσχυσέ μας με τη δύναμη του Αγίου σου Πνεύματος στην ιερή αυτή διακονία και δώσε μας λόγια στα χείλη μας, για να επικαλούμαστε τη χάρη του Αγίου σου Πνεύματος στα τίμια δώρα που σε λίγο θα τεθούν πάνω στο ιερό Θυσιαστήριο.

Ο ιερέυς εκφωνεί:

Έτσι να είμαστε πάντοτε ασφαλισμένοι από την ισχυρή δύναμή σου και να αναπέμπουμε τη δοξολογία μας σε σένα, τον Πατέρα και τον Υιό και το Άγιο Πνεύμα, τώρα και πάντοτε και στους απέραντους αιώνες.

Ο λαός: Αμήν.

ΜΕΓΑΛΗ ΕΙΣΟΔΟΣ

Οι ψάλτες:

Εμείς οι πιστοί που εικονίζουμε και εκπροσωπούμε με τρόπο μυστικό τα Χερουβείμ και ψάλλουμε στη ζωοποιό Αγία Τριάδα τον Τρισάγιο ύμνο, ας αφήσουμε τώρα κάθε βιοτική μέριμνα, διότι πρόκειται να υποδεχθούμε τον Βασιλέα των όλων, ο οποίος αοράτως συνοδεύεται από τα αγγελικά τάγματα. Αλληλούια.

Ο ιερεύς λέει:

Ευχή του Χερουβικού ύμνου

Κανένας άνθρωπος απ' όσους παραμένουν προσκολλημένοι στις σαρκικές επιθυμίες και ηδονές δεν είναι άξιος να έρχεται μπροστά σου, να σε πλησιάζει ή να σε υπηρετεί, ένδοξε Βασιλιά. Διότι το να σε διακονεί κανείς είναι μεγάλο και φοβερό πράγμα ακόμη και γι' αυτές τις επουράνιες αγγελικές δυνάμεις. Αλλά όμως λόγω της ανέκφραστης και αμέτρητης φιλανθρωπίας σου έγινες άνθρωπος, χωρίς να υποστείς καμία μεταβολή ή αλλοίωση στη θεία σου ουσία και Αρχιερέας μας έγινες και μας παρέδωσες την ιερουργία της λειτουργικής αυτής και αναίμακτης θυσίας, ως Δεσπότης και εξουσιαστής των πάντων. Διότι εσύ μόνο, Κύριε και Θεέ μας, εξουσιάζεις τα επουράνια και τα επίγεια· εσύ που έχεις για θρόνο σου τα Χερουβείμ και είσαι ο Κύριος των Σεραφείμ και Βασιλεύς του νέου Ισραήλ, της Εκκλησίας σου· εσύ είσαι ο μόνος απολύτως άγιος, που αναπαύεσαι ανάμεσα σε αγίους. Εσένα λοιπόν, που είσαι ο μόνος αγαθός και πρόθυμος να ακούς, με δέος πολύ ικετεύω. Ρίξε σπλαχνικά το βλέμμα σου σε μένα τον αμαρτωλό και άχρηστο δούλο σου και καθάρισέ μου την ψυχή και την καρδιά από κάθε τι πονηρό για το οποίο με ελέγχει η συνείδηση. Και αξίωσέ με, με τη δύναμη του Αγίου σου Πνεύματος, καθώς έχω ντυθεί τη χάρη της ιερωσύνης, να σταθώ μπροστά στην αγία σου αυτή Τράπεζα και να τελέσω τη θυσία του αγίου και αχράντου σου σώματος και του τιμίου σου αίματος. Διότι σε σένα προσέρχομαι σκύβοντας ταπεινά το κεφάλι μου και σε ικετεύω: Μην αποστρέψεις το πρόσωπό σου από μένα και μη με απορρίψεις από την τάξη των δούλων σου. Αλλά αξίωσε εμένα τον αμαρτωλό και ανάξιο δούλο σου να σου προσφέρω τα δώρα αυτά. Διότι εσύ είσαι που προσφέρεις (ως μέγας Αρχιερέας) και προσφέρεις (ως πολύτιμο θύμα) και προσδέχεσαι (ως Θεός) και διαμοιράζεσαι (ως ουράνιος άρτος), Χριστέ ο Θεός μας, και σε σένα αναπέμπουμε τη δόξα, μαζί με τον άναρχό σου Πατέρα και το πανάγιο και αγαθό και ζωοποιό σου Πνεύμα, τώρα και πάντοτε και στους απέραντους αιώνες. Αμήν.

Ο διάκονος:

Ο Κύριος και Θεός ας θυμηθεί όλους εμάς στην ουράνια Βασιλεί του, πάντοτε, και τώρα και διαρκώς και στους απέραντους αιώνες.

Ο λαός: Αμήν.

Ο διάκονος:

Ας συμπληρώσουμε τη δέησή μας στον Κύριο.

Ας παρακαλέσουμε τον Κύριο για τα τίμια δώρα, που τέθηκαν ενώπιόν του.

Ο λαός: Κύριε, ελέησέ μας.

Ας παρακαλέσουμε τον Κύριο για τον άγιο αυτό ναό και για όσους εισέρχονται σ' αυτόν με πίστη, ευλάβεια και φόβο Θεού.

Ας παρακαλέσουμε τον Κύριο να μας απαλλάξει από κάθε θλίψη, οργή, κίνδυνο και ανάγκη.

Βοήθησέ μας, σώσε μας, ελέησέ μας και διαφύλαξέ μας, Θεέ, με τη χάρη σου.

Ας ζητήσουμε από τον Κύριο να είναι όλη μας η ημέρα τέλεια, αγία, ειρηνική και αναμάρτητη.

Ο λαός: Χάρισέ μας αυτό, Κύριε.

Ας ζητήσουμε από τον Κύριο άγγελο ειρήνης, πιστό οδηγό, φύλακα των ψυχών και των σωμάτων μας.

Ας ζητήσουμε από τον Κύριο συγχώρηση και άφεση των αμαρτιών και των παραπτωμάτων μας.

Ας ζητήσουμε από τον Κύριο τα καλά και ωφέλιμα για τις ψυχές μας και ειρήνη για όλο τον κόσμο.

Ας ζητήσουμε από τον Κύριο να περάσουμε τον υπόλοιπο χρόνο της ζωής μας με ειρήνη και μετάνοια.

Ας ζητήσουμε από τον Κύριο να είναι χριστιανικά τα τέλη της ζωής μας, χωρίς πόνους και έργα που ντροπιάζουν, ειρηνικά, και να έχουμε καλή απολογία μπροστά στο φοβερό θρόνο του Χριστού.

Αφού στρέψουμε τη σκέψη μας στον Παναγία, την αμόλυντη, υπερευλογημένη, ένδοξη κυρία μας Θεοτόκο και αιειάρθενο Μαρία, μαζί με όλους τους αγίους, ας εμπιστευθούμε τους εαυτούς μας και ο καθένας μας τους άλλους και όλη μας τη ζωή στον Ιησού Χριστό, τον Θεό μας.

Ο λαός: Σε σένα, Κύριε.

Ο ιερεύς λέει:

Ευχή της Προσκομιδής

Κύριε και Θεέ μας, που μας έπλασες και μας έφερεις στη ζωή αυτή· εσύ που με το άγιο παράδειγμά σου μας δίδαξες δρόμους που οδηγούν στη σωτηρία· εσύ που μας χάρισες την αποκάλυψη των ουράνιων μυστηρίων· εσύ είσαι που μας έταξες με τη δύναμη του Αγίου σου Πνεύματος σ' αυτή τη διακονία.

Ευδόκησε λοιπόν, Κύριε, να γίνουμε διάκονοι της νέας σου Διαθήκης, λειτουργοί των αγίων σου μυστηρίων. Με το πλούσιό σου έλεος δέξου μας, καθώς πλησιάζουμε στο άγιο σου Θυσιαστήριο· για να γίνουμε έτσι άξιοι να σου προσφέρουμε την πνευματική και αναίμακτη αυτή θυσία για τα δικά μας αμαρτήματα και τα σφάλματα που από άγνοια διέπραξε ο λαός.

Κι αφού δεχθείς τη θυσία αυτή ως ευωδία στο άγιο και υπερουράνιο και πνευματικό σου Θυσιαστήριο, στείλε σε μας αντί γι' αυτήν τη χάρη του Αγίου σου Πνεύματος. Ρίξε στοργικά, Θεέ, το βλέμμα σου επάνω μας και δές με ευμένεια τη λατρεία μας αυτή και δέξου την (ευάρεστα), όπως δέχθηκες τα δώρα του Άβελ, τις θυσίες του Νώε, τα ολοκαυτώματα του Αβραάμ, τις ιερατικές προσφορές του Μωυσή και του Ααρών, και τις ειρηνικές θυσίες του Σαμουήλ. Όπως δέχθηκες από τους αγίους σου Αποστόλους την αληθινή αυτή λατρεία, έτσι, Κύριε, και από τα χέρια τα δικά μας, των αμαρτωλών, δέξου τα δώρα αυτά. Έτσι ώστε, αφού αξιωθούμε να λειτουργούμε ακατάκριτα στο άγιο σου Θυσιαστήριο, να πάρουμε την αμοιβή των πιστών και φρονίμων διαχειριστών σου τη φοβερή ημέρα της δικαίας σου ανταποδόσεως.

Ο ιερεύς εκφωνεί:

(Ζητούμε να γίνουν αυτά) με την ευσπλαχνία του μονογενούς σου Υιού, μαζί με τον οποίο αξίζει να σε δοξολογούμε, καθώς και με το πανάγιο και αγαθό και ζωοποιό σου Πνεύμα, τώρα και πάντοτε και στους απέραντους αιώνες.

Ο λαός: Αληθινά.

ΑΣΠΑΣΜΟΣ

Ο ιερεύς:

Ας έλθει η ειρήνη στις ψυχές όλων.

Ο λαός: Και στη δική σου ψυχή.

Ο διάκονος:

Ας εκδηλώσουμε την αγάπη μας ο ένας προς τον άλλον, για να ομολογήσουμε μονιασμένοι την πίστη μας.

Ο λαός:

Ομολογούμε την πίστη μας στον Πατέρα, τον Υιό και το Άγιο Πνεύμα, την ομοούσια και αδιαίρετη Τριάδα.

Ο διάκονος:

Τις θύρες, τις θύρες (ας προσέξουν οι θυρωροί)! Κι εμείς με σύνεση να προσέξουμε.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

Ο λαός:

Πιστεύω στον ένα Θεό, Πατέρα, παντοκράτορα, που δημιούργησε τον ουρανό και τη γη, και όλα τα ορατά και αόρατα δημιουργήματα.

Πιστεύω και στον ένα και μόνο Κύριο Ιησού Χριστό, που είναι ο μονάκριβος Υιός του Θεού και γεννήθηκε από τον Πατέρα προτού να δημιουργηθούν όλα τα κτίσματα. Είναι ο ίδιος φως, που προέρχεται από τον Πατέρα που είναι και αυτός φως· Θεός αληθινός, ο οποίος δεν δημιουργήθηκε αλλά γεννήθηκε από Θεό αληθινό, και γι' αυτό έχει την ίδια ουσία με τον Πατέρα· διαμέσου αυτού έγιναν τα πάντα.

Αυτός για μας τους ανθρώπους και για τη σωτηρία μας κατέβηκε από τους ουρανούς και έγινε άνθρωπος παίρνοντας σάρκα υπερφυσικώς από το Άγιο Πνεύμα και την Παρθένο Μαρία.

Σταυρώθηκε για μας την εποχή του Ποντίου Πιλάτου και έπαθε ως άνθρωπος, πέθανε και ενταφιάστηκε·

και αναστήθηκε την τρίτη ημέρα σύμφωνα με τις Άγιες Γραφές·

και αναλήφθηκε στους ουρανούς και κάθισε δεξιά από τον Πατέρα.

Αυτός θα έλθει και πάλι με δόξα για να κρίνει τους ζωντανούς και τους νεκρούς που θα αναστηθούν· και η βασιλεία του δεν θα τελειώσει ποτέ.

Πιστεύω και στο Πνεύμα το Άγιο, το Κύριο, που μεταδίδει ζωή και εκπορεύεται από τον Πατέρα· Αυτό μαζί με τον Πατέρα και τον Υιό συμπροσκυνείται και συνδοξάζεται και έχει μιλήσει με το στόμα των προφητών.

Πιστεύω στην Εκκλησία, που είναι μία, αγία, καθολική και αποστολική.

Ομολογώ ένα και μόνο βάπτισμα για τη συγχώρηση των αμαρτιών.

Περιμένω την ανάσταση των νεκρών

και την αιώνια και ευτυχισμένη ζωή.

Αληθινά.

ΑΓΙΑ ΑΝΑΦΟΡΑ

Ο διάκονος:

Ας σταθούμε ευλαβικά· ας σταθούμε με φόβο· ας προσέξουμε να προσφέρουμε με ειρηνική ψυχή την αγία θυσία που αναφέρεται στο Θεό.

Ο λαός:

Προσφέρουμε σπλαγχνική συγχώρηση που φέρνει την ειρήνευση· προσφέρουμε θυσία δοξολογίας.

ΠΡΟΟΙΜΙΟ

Ο ιερέυς:

Η χάρις του Κυρίου μας Ιησού Χριστού και η αγάπη του Θεού και Πατρός και η μετοχή στις δωρεές του Αγίου Πνεύματος να είναι με όλους σας.

Ο λαός:

Και στη δική σου ψυχή.

Ο ιερέυς:

Ας υψώσουμε στο Θεό τις καρδιές μας.

Ο λαός:

Τις έχουμε υψωμένες στον Κύριο.

Ο ιερέυς:

Ας ευχαριστήσουμε τον Κύριο.

Ο λαός:

Είναι άξιο και δίκαιο.

ΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΝΑΦΟΡΑΣ

Ο ιερέυς λέει:

Δέσποτα, Κύριε, Θεέ, Πατέρα Παντοκράτορα, εσύ που υπάρχουν αιωνίως και είσαι άξιος να προσκυνείσαι, είναι πραγματικά άξιο και δίκαιο και ταιριαστό στη μεγαλοπρέπεια της αγιότητός σου να σε αινούμε, να σε υμνούμε, να σε ευλογούμε, να σε προσκυνούμε, να σε ευχαριστούμε, να σε δοξάζουμε, εσένα που είσαι ο μόνος πραγματικός Θεός και να σου προσφέρουμε με καρδιά συντετριμμένη και πνεύμα ταπεινώσεως την πνευματική αυτή λατρεία μας.

Διότι εσύ είσαι που μας χάρισες την επίγνωση της αληθείας σου. Και ποιός είναι ικανός να μιλήσει για τα έργα της δυνάμεώς σου; Ποιός μπορεί να εξαγγείλει όλα τα εγκώμια που σου

αρμόζουν ή να διηγηθεί όλα τα θαυμαστά έργα που έκανες σε κάθε εποχή; Δέσποτα των απάντων, Κύριε του ουρανού και της γης και κάθε κτίσεως, ορατής και αόρατης· εσύ που κάθεται σε θρόνο δόξης και επιβλέπεις τα απέραντα βάθη των ωκεανών και του Άδη· αιώνιε, αόρατε, ακατανόητε, απερίγραπτε, αναλλοίωτε· εσύ, ο Πατήρ του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, του μεγάλου Θεού και Σωτήρος, ο οποίος είναι η ελπίδα μας. Αυτός είναι η ζωντανή εικόνα της αγαθότητός σου, σφραγίδα πανομοιότυπη, που με τον εαυτό του μας δείχνει εσένα, τον Πατέρα· Λόγος ζωντανός, Θεός αληθινός, η Σοφία που υπήρχε πριν απ' όλους τους αιώνες, η Ζωή, ο Αγιασμός, η Δύναμη, το Φως το αληθινό.

Από αυτόν (τον Υιό) φανερώθηκε σε μας το Πνεύμα το Άγιο, το Πνεύμα της αληθείας, η δωρεά που μας χαρίζει την υιοθεσία, η εγγύηση της αιώνιας κληρονομιάς, η πρόγευση των αιώνιων αγαθών, η ζωοποιός δύναμη, η πηγή του αγιασμού. Από αυτό (το Άγιο Πνεύμα) κάθε ύπαρξη που είναι προικισμένη με λογικό και νου παίρνει τη δύναμη να λατρεύει εσένα και να σου αναπέμπει αιώνια δοξολογία, διότι τα πάντα βρίσκονται κάτω από την κυριαρχία σου. Εσένα δηλαδή ανυμνούν οι Άγγελοι, οι Αρχάγγελοι, οι Θρόνοι, οι Κυριότητες, οι Αρχές, οι Εξουσίες, οι Δυνάμεις και τα Χερουβείμ με τα πολλά μάτια. Γύρω από σένα στέκονται τα Σεραφείμ, με έξι φτερά το καθένα· και με τα δύο καλύπτουν τελείως (από ευλάβεια) τα πρόσωπά τους, με τα άλλα δύο (από συστολή) τα πόδια τους και με τα άλλα δύο πετούν και κραυγάζουν το ένα στο άλλο ακατάπαυστα, με ασίγητες δοξολογίες.

ΕΠΙΝΙΚΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ο ιερεύς εκφωνεί:

Ψάλλουν και βοούν και κραυγάζουν και λένε τον θριαμβικό ύμνο:

Ο λαός:

Άγιος, άγιος, άγιος είσαι, Κύριε των αγγελικών δυνάμεων. Ο ουρανός και η γη πλημμυρίζουν από τη δόξα σου. Δοξολογίες ας αντηχούν στα ουράνια ύψη.

Ευλογημένος να είναι Αυτός πού έρχεται απεσταλμένος από τον Θεό. Δοξολογίες στα ουράνια ύψη.

Ο ιερεύς λέει:

Μαζί με τις μακάριες αυτές αγγελικές δυνάμεις, Δέσποτα φιλόανθρωπε, και μεις οι αμαρτωλοί λέμε με δυνατή φωνή: Άγιος είσαι, πραγματικά, και πανάγιος, και δεν υπάρχει μέτρο στη μεγαλοπρέπεια της αγιότητός σου και πανσεβάσμιος είσαι σε όλα τα έργα σου, διότι με δικαιοσύνη και αλάνθαστη κρίση επέφερες σε μας όλα όσα μας συνέβησαν. Αφού δηλαδή έπλασες τον άνθρωπο παίρνοντας χώμα από τη γη και τον τίμησες εσύ, ο Θεός, με τη δική σου εικόνα, τον έβαλες στον παράδεισο της τρυφής και του υποσχέθηκες αθανασία ζωής και απόλαυση αιωνίων αγαθών με την τήρηση των εντολών σου. Αλλά επειδή αυτός παρήκουσε εσένα, τον αληθινό Θεό που τον έπλασες, κι έπεσε στην απάτη του φιδιού κι έτσι νεκρώθηκε πνευματικά από τα δικά του παραπτώματα, τον εξόρισες σύμφωνα με τη δίκαιη απόφασή σου, Θεέ, από τον παράδεισο στον κόσμο αυτό και διέταξες να επιστρέψει το σώμα του πάλι στη γη, από την οποία πλάσθηκε. Με τον τρόπο όμως αυτό εσύ μέσω του ίδιου του Χριστού σου εξασφάλιζες γι' αυτόν την πνευματική αναγέννηση και σωτηρία. Διότι δεν αποστράφηκες τελείως το πλάσμα που δημιούργησες, αγαθέ, ούτε λησμόνησες το έργο των χειρών σου, αλλά το επισκέφθηκες με πολλούς τρόπους μέσα στην άπειρη αγάπη και ευσπλαχνία σου. Έστειλες δηλαδή προφήτες έκανες θαυμαστά υπερφυσικά έργα με τους αγίους σου που σε κάθε γενιά ευαρέστησαν σε σένα μας μίλησες με το στόμα των δούλων σου των προφητών, προαναγγέλλοντας τη σωτηρία που θα μας χάριζες. Μας έδωσες για βοήθειά μας το νόμο (της Παλαιάς Διαθήκης) έβαλες γύρω μας αγγέλους φύλακες. Κι όταν ήλθε το πλήρωμα του χρόνου, μίλησες σε μας με τον ίδιο τον Υιό σου, δια του οποίου δημιούργησες μες στο χρόνο όλα τα έργα σου. Αυτός (ο Υιός σου), που είναι λαμπρή ακτινοβολία της ενδόξου φύσεώς σου και ακριβές αποτύπωμα του προσώπου σου αυτός που κυβερνά τα πάντα με το πρόσταγμα της δυνάμεώς του, δεν θεώρησε απόκτημα αρπαγής το γεγονός ότι ήταν ίσος με σένα τον Θεό και Πατέρα αλλά ενώ ήταν Θεός προαιώνιος, εμφανίσθηκε στη γη και συναναστράφηκε με μας τους ανθρώπους. Έλαβε την ανθρώπινη φύση από την αγία Παρθένο και κένωσε τον εαυτό του παίρνοντας μορφή δούλου, αφού περιβλήθηκε σώμα όμοιο με το δικό μας φθαρτό και ταπεινό, για να μας κάνει όμοιους με τη δική του ένδοξη εικόνα. Διότι, αφού από έναν άνθρωπο (τον Αδάμ) η αμαρτία εισήλθε στον κόσμο και μέσω της αμαρτίας ο θάνατος, ευδόκησε ο μονογενής σου Υιός, ο οποίος πάντοτε υπάρχει στους δικούς σου κόλπους, του Θεού και Πατρός, αφού έγινε άνθρωπος από γυναίκα, την αγία Θεοτόκο και αειπάρθενο Μαρία, κι αφού υποτάχθηκε στο νόμο του Μωυσή, (ευδόκησε) να εξαλείψει την αμαρτία στην ανθρώπινη φύση του. Κι έτσι όσοι απόγονοι του Αδάμ πεθαίνουν, να αποκτήσουν καινούργια ζωή ενωμένοι με αυτόν τον Χριστό σου. Αυτός (ο Ιησούς Χριστός), αφού έζησε στον κόσμο αυτό και έδωσε σε μας εντολές σωτηρίας απομακρύνοντάς μας από την πλάνη των ειδώλων, μας οδήγησε στο να γνωρίσουμε με επίγνωση εσένα, τον αληθινό Θεό μας έκανε κτήμα του, λαό εκλεκτό, βασιλικής καταγωγής ιερατείο, έθνος άγιο και αφού μας καθάρισε με το νερό του αγίου Βαπτίσματος και μας αγίασε με το Πνεύμα το Άγιο, έδωσε τον εαυτό του λύτρο για να μας εξαγοράσει από το θάνατο, στον οποίο είχαμε παραδοθεί αιχμάλωτοι, σαν σκλάβοι πουλημένοι στην αμαρτία. Και αφού με το σταυρικό του θάνατο κατήλθε στον Άδη για να γεμίσει με την παρουσία του τα πάντα, κατήργησε τους πόνους που προξενεί ο θάνατος. Και αφού αναστήθηκε την τρίτη ημέρα και άνοιξε το δρόμο σ' όλους τους ανθρώπους για την ανάστασή τους από τους νεκρούς, επειδή δεν ήταν δυνατόν να κρατηθεί από τη φθορά του θανάτου ο αρχηγός της ζωής, έγινε η απαρχή των κεκοιμημένων, ο πρώτος που αναστήθηκε από τους νεκρούς, για να γίνει αυτός και ως άνθρωπος πρώτος σε όλα. Κι όταν (με την ανάληψή του) ανήλθε στους ουραμούς, κάθισε στα δεξιά της μεγαλειότητός σου πολύ ψηλά. Αυτός και θα έλθει για να αποδώσει στον

καθένα σύμφωνα με τα έργα του. Άφησε όμως σε μας ως ζωντανές υπομνήσεις του σωτηρίου του πάθους αυτά τα τίμια δώρα που έχουμε βάλει πάνω στην αγία Τράπεζα σύμφωνα με τις εντολές του. Διότι όταν θα πορευόταν προς τον εκούσιο και αλησμόνητο και ζωοποιό του θάνατο, τη νύχτα που θα παρέδιδε τον εαυτό του για τη ζωή και τη σωτηρία του κόσμου, αφού πήρε άρτο στα άγια και αμόλυντα χέρια του, τον ανύψωσε και τον αφιέρωσε σε σένα τον Θεό και Πατέρα, κι αφού ευχαρίστησε και τον ευλόγησε, τον αγίασε και τον έκοψε·

ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΤΗΣ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ

Ο ιερεύς εκφωνεί:

τότε τον πρόσφερε στους αγίους του μαθητές και αποστόλους λέγοντας: Λάβετε, φάγετε· αυτό είναι το Σώμά μου, το οποίο για χάρη σας κόβεται σε κομμάτια, για να έχετε άφεση αμαρτιών.

Ο λαός: Αμήν.

Ο ιερεύς λέει:

Παρόμοια πήρε και το ποτήριο με το κρασί, το προϊόν της αμπέλου, και αφού το ανέμιξε με νερό και ευχαρίστησε, το ευλόγησε και το αγίασε·

Ο ιερεύς εκφωνεί:

έπειτα το πρόσφερε στους αγίους του μαθητές και αποστόλους λέγοντας: Πιείτε από αυτό όλοι. Αυτό είναι το Αίμα μου, που προσφέρεται για την επικύρωση της Νέας Διαθήκης και χύνεται για σας και για όλους όσους θα πιστέψουν, για να έχετε άφεση αμαρτιών.

Ο λαός: Αμήν.

ΑΝΑΜΝΗΣΗ

Ο ιερεύς λέει:

Αυτό να το κάνετε για να θυμάστε εμένα (και τη θυσία μου). Διότι κάθε φορά που θα τρώτε τον άρτο αυτό και θα πίνετε απ' το ποτήριο αυτό, θα διακηρύττετε το θάνατό μου και θα ομολογείτε την ανάστασή μου. Καθώς και μείς λοιπόν, Δέσποτα, φέρνουμε στο νου μας τα σωτήρια πάθη του Κυρίου, τον ζωοποιό σταυρικό του θάνατο, την τριήμερη ταφή του, την ανάστασή του από τους νεκρούς, την ανάληψή του στους ουρανούς, την εγκατάστασή του στα δεξιά σου, του Θεού και Πατρός, και την ένδοξη και φοβερή δευτέρα του παρουσία·

Ο ιερεύς εκφωνεί:

αυτά τα δικά σου δώρα, που προήλθαν από τα δικά σου αγαθά, τα προσφέρουμε σε σένα ως θυσία σε κάθε τόπο και για όλα όσα έκανες για μας.

Ο λαός:

Σε υμνούμε, σε δοξολογούμε, σε ευχαριστούμε, Κύριε, και σε παρακαλούμε, Θεέ μας.

ΕΠΙΚΛΗΣΗ – ΚΑΘΑΓΙΑΣΜΟΣ

Ο ιερεύς λέει:

Γι' αυτό, πανάγιε Δέσποτα, και μείς οι αμαρτωλοί και ανάξιοι δούλοι σου, οι οποίοι καταξιωθήκαμε να υπηρετούμε στο άγιο σου Θυσιαστήριο, όχι βέβαια για τις αρετές μας – διότι κανένα καλό δεν κάναμε πάνω στη γη – αλλά για τα ελέη σου και τους οικτιρμούς σου που σκόρπισες πλούσια πάνω μας, παίρνουμε το θάρρος και πλησιάζουμε στο άγιο σου Θυσιαστήριο· και βάζοντας ενώπιόν σου τα ιερά σύμβολα του αγίου Σώματος και Αίματος του Χριστού σου, σου δεόμαστε και σε παρακαλούμε, Άγιε Αγίων, με την καταδεκτικότητα της αγαθότητός σου, να έλθει το Άγιο σου Πνεύμα σε μας και στα δώρα αυτά που βρίσκονται πάνω στο άγιο Θυσιαστήριο, και να τα ευλογήσει, να τα αγιάσει, να τα καταστήσει·

ο ιερέυς συνεχίζει:

Τον άρτο αυτό, το ίδιο το τίμιο Σώμα του Κυρίου και Θεού και Σωτήρα μας Ιησού Χριστού.

Ο διάκονος: Αμήν.

Ο ιερέυς:

Και το κρασί του ποτηρίου αυτού, το ίδιο το τίμιο Αίμα του Κυρίου και Θεού και Σωτήρα μας Ιησού Χριστού.

Ο διάκονος: Αμήν.

Ο ιερέυς:

Το οποίο χύθηκε για τη ζωή και τη σωτηρία του κόσμου.

Ο διάκονος: Αμήν, Αμήν, Αμήν.

Ο ιερέυς:

Κι όλους εμάς που μετέχουμε από τον ένα άρτο και από το ένα ποτήριο, να μας ενώσει μεταξύ μας καθιστώντας μας κοινωνούς του ενός Αγίου Πνεύματος και μην επιτρέψεις κανείς από μας να κοινωνήσει το άγιο Σώμα και Αίμα του Χριστού (ανάξια), ώστε να κατακριθεί ή να καταδικασθεί.

ΙΚΕΤΕΥΤΙΚΕΣ ΔΕΗΣΕΙΣ – ΔΙΠΤΥΧΑ

Ο ιερέυς συνεχίζει:

Αλλά αξίωσέ μας να βρούμε έλεος και χάρη μαζί με όλους τους αγίους που από την αρχή της ανθρωπότητας ευαρέστησαν σε σένα δηλαδή μαζί με τους Προπάτορες, τους Πατέρες, τους Αποστόλους, τους Κήρυκες, τους Ευαγγελιστές, τους Μάρτυρες, τους Ομολογητές,

τους Διδασκάλους και μαζί με κάθε ψυχή δικαίου που έχει τελειοποιηθεί με την πίστη (και βρίσκεται ήδη κοντά σου).

Ο ιερέυς εκφωνεί:

Ιδιαίτερως (προσφέρουμε τη λατρεία αυτή για να τιμήσουμε και να δοξάσουμε) την Παναγία, την άχραντη, υπερευλογημένη, ένδοξη, κυρία μας Θεοτόκο και αειπάρθενο Μαρία.

Οι ψάλτες:

Για σένα, χαριτωμένη Θεοτόκε, χαίρεται όλη η δημιουργία, οι στρατιές των αγγέλων και το γένος των ανθρώπων· έμψυχε αγιασμένη ναέ και παράδεισε πνευματικέ, κύχημα της παρθενίας. Από σένα ο Θεός πήρε την ανθρώπινη φύση και έγινε παιδί ο Θεός μας, που υπάρχει προαιωνίως. Πραγματικά, έκανε θρόνο τη μήτρα σου και κατέστησε την κοιλιά σου πιο ευρύχωρη από τους ουρανούς. Για σένα, χαριτωμένη, χαίρεται όλη η κτίση. Ας είσαι δοξασμένη.

Ο ιερέυς λέει:

(Σου προσφέρουμε τη θυσία μας αυτή για να τιμήσουμε) τον άγιο Ιωάννη, τον προφήτη και πρόδρομο και βαπτιστή· τους αγίους ένδοξους και πανύμνητους Αποστόλους, τον άγιο... που εορτάζουμε σήμερα, και όλους σου τους αγίους. Με τις ικεσίες τους, Κύριε και Θεέ, έλα να μας επισκεφθείς.

Σε παρακαλούμε ακόμη, θυμήσου όλους όσους έχουν κοιμηθεί τον ύπνο του θανάτου με την ελπίδα της αναστάσεως στην αιώνια ζωή (μνημονεύει ονομαστικά όσους κεκοιμημένους θέλει). Και ανάπαυσέ τους εκεί όπου λάμπει το φως του προσώπου σου.

Σε παρακαλούμε ακόμη: Θυμήσου, Κύριε, την αγία σου καθολική και αποστολική Εκκλησία που είναι εξαπλωμένη απ' τη μια άκρη της οικουμένης μέχρι την άλλη, και χάρισε την ειρήνη σ' αυτήν που κατέστησες κτήμα σου με το τίμιο αίμα του Χριστού σου· και τον άγιο αυτό ναό στερέωσέ τον μέχρι τη συντέλεια του κόσμου.

Θυμήσου, Κύριε, αυτούς που σου πρόσφεραν τα τίμια αυτά δώρα, καθώς και κείνους που για χάρη τους τα πρόσφεραν, όπως κι αυτούς διαμέσου των οποίων τα πρόσφεραν, και για τους σκοπούς που τα πρόσφεραν.

Θυμήσου, Κύριε, όσους προσφέρουν τους καρπούς τους και εργάζονται καλά έργα στις άγιες εκκλησίες σου και θυμούνται σπλαχνικά τους φτωχούς. Αντάμειψέ τους με τις πλούσιες και ουράνιες δωρεές σου. Χάρισε σ' αυτούς αντί για τα επίγεια τα επουράνια, αντί για τα πρόσκαιρα τα αιώνια, αντί για τα φθαρτά τα άφθαρτα.

Θυμήσου, Κύριε, αυτούς που έχουν αναχωρήσει στις ερημιές και στα όρη, στα σπήλαια και στις τρύπες της γης. Θυμήσου, Κύριε, όσους ζουν με παρθενία, με ευλάβεια, άσκηση και σεμνή συμπεριφορά.

Θυμήσου, Κύριε, τους πολύ ευσεβείς και πιστούς άρχοντές μας, στους οποίους παραχώρησες το δικαίωμα να κυβερνούν στη γη.

Στεφάνωσέ τους με το όπλο της αλήθειας και της καλωσύνης. Έχε τους κάτω από τη σκέπη σου σε καιρό πολέμου· ενίσχυσε τη δύναμή τους· ύψωσε (πιο πάνω από τους εχθρούς) την εξουσία τους· δυνάμωσε τη βασιλεία τους· υπόταξε σ' αυτούς όλα τα βαρβαρικά έθνη που θέλουν τους πολέμους· χάρισέ τους βαθιά και αναφαίρετη ειρήνη·

βάλε μέσα στις καρδιές τους αγαθές διαθέσεις για την Εκκλησία σου και όλο το λαό σου· κι έτσι, καθώς αυτοί θα έχουν ψυχική γαλήνη, να ζούμε και μεις ήρεμα και ήσυχα, με κάθε ευσέβεια και σεμνότητα.

Θυμήσου, Κύριε, και κάθε αρχή και εξουσία, καθώς και τους αδελφούς μας που υπηρετούν στα διοικητικά κέντρα, και όλο το στράτευμα. Τους αγαθούς με την αγαθότητά σου διατήρησέ τους. Τους πονηρούς κάνε τους αγαθούς με τη μακρόθυμη καλωσύνη σου.

Θυμήσου σπλαχνικά, Κύριε, και το λαό που μας περιστοιχίζει, αλλά και όσους δικαιολογημένα απουσιάζουν, και ελέησε κι αυτούς κι εμάς με το μεγάλο έλεός σου.

Γέμισε τις αποθήκες τους με κάθε αγαθό. Διατήρησε τις οικογένειές τους με ειρήνη και ομόνοια. Ανάθρεψε τα νήπια· παιδαγόγησε τους νέους· βοήθησε τους γέροντες· παρηγόρησε τους δειλούς· μάζεψε τους σκορπισμένους· επανάφερε τους πλανημένους και σύνδεσέ τους με την αγία σου καθολική και αποστολική Εκκλησία.

Όσους υποφέρουν από ακάθαρτα πνεύματα ελευθέρωσέ τους. Ταξίδεψε μαζί με όσους ταξιδεύουν στη θάλασσα· συνόδευσε όσους οδοιπορούν· προστάτευσε τις χήρες· υπεράσπισε τα ορφανά· ελευθέρωσε τους αιχμαλώτους· θεράπευσε τους αρρώστους.

Όσους σύρονται στα δικαστήρια και όσους έχουν καταδικαστεί σε καταναγκαστικά έργα σε ορυχεία, κι εκείνους που βρίσκονται σε εξορίες και πικρές δουλείες, σε κάθε θλίψη ή ανάγκη και δύσκολη περίσταση, θυμήσου σπλαχνικά εσύ, ο Θεός, καθώς και όλους όσους έχουν ανάγκη της μεγάλης σου ευσπλαχνίας. Κι αυτούς που μας αγαπούν, κι όσους μας μισούν, καθώς και κείνους που παρακάλεσαν εμάς τους ανάξιους να προσευχόμαστε γι' αυτούς, θυμήσου τους, Κύριε.

Θυμήσου ακόμη, Κύριε ο Θεός μας, και όλο το λαό σου, και σ' όλους σκόρπιζε το πλούσιό σου έλεος, εκπληρώνοντας στον καθένα τα αιτήματα για τη σωτηρία του.

Και όσους εμείς δεν μνημονεύσαμε, επειδή αγνοούμε τα ονόματά τους ή τα λησμονήσαμε ή δεν προλάβουμε να τα αναφέρουμε επειδή είναι πολλά, μνημόνευσέ τους εσύ, ο Θεός· εσύ που γνωρίζεις κάθε ανθρώπου την ηλικία και το όνομα, γνωρίζεις τον καθένα από τότε που ήταν στην κοιλιά της μητέρας του.

Διότι εσύ, Κύριε, είσαι η βοήθεια των αβοηθήτων, η ελπίδα των απελπισμένων, ο σωτήρας των δοκιμαζομένων, το λιμάνι όσων ταξιδεύουν μέσα στο πέλαγος της ζωής, ο ιατρός των ασθενών. Εσύ γίνε τα πάντα σε όλους, εσύ που γνωρίζεις καλά τον καθένα και το αίτημά του, την οικογένεια και τις ανάγκες του.

Γλύτωσε, Κύριε, την πόλη (ή τη μονή) αυτή και κάθε πόλη και χώρα από πείνα, επιδημία, σεισμό, καταποντισμό, πυρκαγιά, σφαγή, εχθρική επιδρομή και εμφύλιο πόλεμο.

Ο ιερέυς εκφωνεί:

Θυμήσου, Κύριε, ανάμεσα στους πρώτους τον αρχιεπίσκοπό μας... και χάρισέ τον στις άγιες εκκλησίες σου ειρηνικό, σώο, άξιο τιμής, υγιή, να ζει πολλά χρόνια και να διδάσκει ορθά το λόγο της αληθείας σου.

Ο διάκονος:

(Σε παρακαλούμε, Κύριε, να θυμηθείς) και κείνους που έχει καθένας στη σκέψη του, και όλους και όλες.

Ο ιερέυς λέει:

Θυμήσου, Κύριε, κάθε επισκοπή ορθοδόξων (τοπική Εκκλησία) που διδάσκει ορθά το λόγο της αληθείας σου.

Θυμήσου, Κύριε, σύμφωνα με το πλήθος των οικτιρμών σου και τη δική μου αναξιοσύνη. Συγχώρησέ μου κάθε αμάρτημα εκούσιο ή ακούσιο, και μην εμποδίσεις για τις αμαρτίες μου τη χάρη του Αγίου σου Πνεύματος από τα Δώρα που βρίσκονται πάνω στη αγία Τράπεζα.

Θυμήσου, Κύριε, την τάξη των πρεσβυτέρων, τους διακόνους του Χριστού, καθώς και κάθε ιερατικό και μοναχικό τάγμα και μην αποδοκιμάσεις κανέναν από μας που περικυκλώνουμε το άγιό σου Θυσιαστήριο.

Έλα να μας επισκεφθείς, Κύριε, με την αγαθότητά σου. Φανερώσου μας με την πλούσια ευσπλαχνία σου. Χάρισέ μας ανέμους και καιρούς ευνοϊκούς και ωφέλιμους, δώρισε στη γη βροχές ήρεμες και ποτιστικές, κατάλληλες για καρποφορία.

Ευλόγησε τις εποχές του έτους με τα αγαθά της καλωσύνης σου. Σταμάτησε τα σχίσματα των Εκκλησιών· σβήσε την πολεμική μανία των εθνών· κατάλυσε γρήγορα τις επαναστάσεις των αιρέσεων με τη δύναμη του Πνεύματός σου.

Δέξου όλους εμάς στη βασιλεία σου και ανάδειξέ μας υιούς φωτός και ημέρας. Την ειρήνη σου και την αγάπη σου χάρισέ μας, Κύριε και Θεέ μας· διότι όλα μας τα έδωσες.

Ο ιερεύς εκφωνεί:

Και αξιώσέ μας μ' ένα στόμα και μια καρδιά να δοξάζουμε και να ανυμνούμε το πάντιμο και μεγαλοπρεπές όνομά σου, του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, τώρα και πάντοτε και στους απέραντους αιώνες.

Ο λαός: Αμήν.

Ο ιερεύς:

Οι αναρίθμητες δωρεές της ευσπλαχνίας του μεγάλου Θεού και Σωτήρος μας Ιησού Χριστού να είναι με όλους σας.

Ο λαός:

Και στη δική σου ψυχή.

ΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΘΕΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Ο διάκονος:

Αφού μνημονεύσαμε ικετευτικά όλους τους αγίους, ας παρακαλέσουμε πάλι και πάλι με ειρήνη τον Κύριο.

Ο λαός: Κύριε, ελέησέ μας.

Ας παρακαλέσουμε τον Κύριο για τα τίμια δώρα που προσφέρθηκαν ως θυσία και αγιάσθηκαν.

Ας παρακαλέσουμε τον φιλόνητο Θεό μας, που δέχθηκε τα δώρα αυτά στο άγιο και υπερουράνιο και πνευματικό του Θυσιαστήριο ως οσμή ευωδίας πνευματικής, να μας αντιπροσφέρει τη θεία χάρη και τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος.

Ας παρακαλέσουμε τον Κύριο να μας απαλλάξει από κάθε θλίψη, οργή, κίνδυνο και ανάγκη.

Βοήθησέ μας, σώσε μας, ελέησέ μας και διαφύλαξέ μας, Θεέ, με τη χάρη σου.

Ας ζητήσουμε από τον Κύριο να είναι όλη μας η ημέρα τέλεια, αγία, ειρηνική και αναμάρτητη.

Ο λαός: Χάρισέ μας αυτό, Κύριε.

Ας ζητήσουμε από τον Κύριο άγγελο ειρήνης, πιστό οδηγό, φύλακα των ψυχών και των σωμάτων μας.

Ας ζητήσουμε από τον Κύριο συγχώρηση και άφεση των αμαρτιών και των παραπτωμάτων μας.

Ας ζητήσουμε από τον Κύριο τα καλά και ωφέλιμα για τις ψυχές μας και ειρήνη για όλο τον κόσμο.

Ας ζητήσουμε από τον Κύριο να περάσουμε τον υπόλοιπο χρόνο της ζωής μας με ειρήνη και με μετάνοια.

Ας ζητήσουμε από τον Κύριο να είναι χριστιανικά τα τέλη της ζωής μας, χωρίς πόνους και έργα που ντροπιάζουν, ειρηνικά και να έχουμε καλή απολογία μπροστά στο φοβερό θρόνο του Χριστού.

Αφού ζητήσουμε από τον Θεό, να μας δώσει ενότητα στην πίστη και να μας αξιώσει να μετέχουμε στις δωρεές του Αγίου Πνεύματος, ας εμπιστευθούμε τους εαυτούς μας και ο καθένας μας τους άλλους και όλη μας τη ζωή στο Χριστό και Θεό μας.

Ο λαός: Σε σένα, Κύριε.

Ο ιερεύς λέει:

Ο Θεός μας, ο Θεός που σώζεις, εσύ δίδαξέ μας να σε ευχαριστούμε επάξια για τις ευεργεσίες σου που έκανες και κάνεις συνεχώς σε μας.

Εσύ, Θεέ μας, που δέχθηκες τα δώρα αυτά, καθάρισέ μας από κάθε μολυσμό σωματικό και ψυχικό, και δίδαξέ μας να ζούμε με αγιότητα και το θείο φόβο σου· έτσι ώστε με καθαρή τη μαρτυρία της συνειδήσεώς μας να υποδεχθούμε τη μερίδα των αγιαστικών σου μυστηρίων και να ενωθούμε με το άγιο Σώμα και Αίμα του Χριστού σου. Και αφού υποδεχθούμε άξια τα άγια αυτά μυστήριά σου, να έχουμε τον Χριστό να κατοικεί στις καρδιές μας και να γίνουμε ναός του Αγίου σου Πνεύματος. Ναι, Θεέ μας· και μην επιτρέψεις να αποδειχθεί κανείς από μας ένοχος καταφρονήσεως των φρικτών αυτών και επουρανίων σου μυστηρίων· ούτε να ασθενήσει με αρρώστια σωματική ή ψυχική, επειδή τα μεταλαμβάνει αναξίως·

αλλά αξίωσέ μας μέχρι την τελευταία μας αναπνοή να δεχόμαστε μέσα μας άξια τη μερίδα των αγιαστικών σου μυστηρίων ως εφόδιο για την αιώνια ζωή και για να γίνει δεκτή η απολογία μας μπροστά στο φοβερό θρόνο του Χριστού σου.

Κι έτσι να γίνουμε και μείς μαζί με όλους τους αγίους, οι οποίοι από την αρχή της ανθρωπότητας ευαρέστησαν ενώπιόν σου, μέτοχοι των αιωνίων σου αγαθών, τα οποία ετοίμασες, Κύριε, για κείνους που σε αγαπούν.

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Και αξίωσέ μας, Δέσποτα, να τολμούμε με θάρρος και χωρίς κίνδυνο καταδίκης να ονομάζουμε εσένα, τον επουράνιο Θεό, Πατέρα και να λέμε:

Ο λαός:

Πατέρα μας, που είσαι στους ουραμούς, ας δοξασθεί το Όνομά σου, ας έλθει η βασιλεία σου, ας γίνει το θέλημά σου και στη γη, όπως γίνεται και στον ουρανό (από τους αγγέλους). Δώσε μας και σήμερα τον αναγκαίο άρτο για τη συντήρησή μας. Και συγχώρησέ μας τις αμαρτίες μας, όπως και μεις συγχωρούμε εκείνους που μας αδίκησαν. Και μην επιτρέψεις να πέσουμε σε πειρασμό, αλλά γλύτωσέ μας από τον πονηρό.

Ο ιερέυς:

(Τα ζητούμε αυτά από σένα), διότι δική σου είναι η βασιλεία και η δύναμη και η δόξα, του Πατρός, και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, τώρα και πάντοτε και στους απέραντους αιώνες.

Ο λαός: Αληθινά.

ΕΥΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΟΚΛΙΣΙΑ

Ο ιερέυς:

Η ειρήνη ας έλθει στις ψυχές όλων.

Ο λαός: Και στη δική σου ψυχή.

Ο διάκονος:

Ας σκύψουμε τα κεφάλια μας στον Κύριο.

Ο λαός: Σε σένα, Κύριε.

Ο ιερέυς λέει:

Ευχή Κεφαλοκλισίας

Δέσποτα Κύριε, εσύ που είσαι Πατέρας γεμάτος ευσπλαχνία και Θεός που δίνεις κάθε παρηγοριά, ευλόγησε αυτούς που έχουν σκύψει ενώπιόν σου τα κεφάλια τους· αγίασέ τους, φύλαξέ τους, οχύρωσέ τους, ενδυναμώσέ τους, απομάκρυνέ τους από κάθε έργο πονηρό και σύνδεσέ τους με κάθε καλό έργο· και αξίωσέ τους να μετάσχουν ακατάκριτα στα άχραντα αυτά και ζωοποιά σου μυστήρια, για να λάβουν τη συγχώρηση των αμαρτιών και να γίνουν μέτοχοι στις δωρεές του Αγίου Πνεύματος.

Ο ιερέυς εκφωνεί:

(Σου τα ζητούμε αυτά, Κύριε,) με τη χάρη και ευσπλαχνία και φιλανθρωπία του μονογενούς σου Υιού, μαζί με τον οποίο είσαι δοξασμένος, καθώς και με το πανάγιο και αγαθό και ζωοποιό σου Πνεύμα, τώρα και πάντοτε και στους απέραντους αιώνες.

Ο λαός: Αληθινά.

Ο ιερέυς λέει:

Πρόσεξέ μας, Κύριε Ιησού Χριστέ ο Θεός μας, από το άγιο κατοικητήριό σου και από τον ένδοξο θρόνο της βασιλείας σου και έλα να μας αγιάσεις· εσύ που στον ουρανό κάθεται μαζί με τον Πατέρα και εδώ στη γη είσαι αοράτως μαζί μας.

Και κάνε μας άξιους με το παντοδύναμο χέρι σου ώστε να μεταδώσεις σε μας (τους λειτουργούς) το άχραντο Σώμα σου και το τίμιο Αίμα σου, και από τα δικά μας χέρια σ' όλο το λαό.

ΥΨΩΣΗ

Ο διάκονος:

Ας προσέξουμε.

Ο ιερέυς:

Τα άγια αυτά είναι μόνο για τους αγίους.

Ο λαός:

Ένας και μόνος είναι πραγματικά άγιος, ένας είναι Κύριος, ο Ιησούς Χριστός, που δοξάζει τον Θεό και Πατέρα του. Αληθινά.

ΚΛΑΣΗ

Ο ιερέυς λέει:

Τεμαχίζεται και κόβεται σε κομμάτια ο αμνός του Θεού, αυτός που τεμαχίζεται αλλά δεν διαιρείται, που πάντοτε τρώγεται και ποτέ δεν δαπανάται, αλλά αγιάζει όσους τον μεταλαμβάνουν.

ΕΝΩΣΗ

Ο ιερέυς συνεχίζει:

Γεμίζει το Ποτήριο με Πνεύμα Άγιο.

Ο διάκονος: Αμήν.

Ο ιερέυς λέει:

Ευλογημένο ας είναι το νερό αυτό που κοχλάζει, συμβολίζοντας έτσι τη ζωή που εμπεριέχεται στα άγια αυτά Δώρα, πάντοτε, και τώρα και διαρκώς και στους απέραντους αιώνες. Αμήν.

Ο ιερέυς συνεχίζει:

Έτσι και η πίστη μας ας είναι θερμή και φλογερή, γεμάτη με Άγιο Πνεύμα. Αμήν.

ΘΕΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Οι ψάλτες ψάλλουν το Κοινωνικό.

Ευχές Θείας Κοινωνίας.

Πιστεύω, Κύριε, και ομολογώ ότι εσύ είσαι αληθινά ο Χριστός, ο Υιός του ζωντανού Θεού, που ήλθες στον κόσμο για να σώσεις τους αμαρτωλούς, από τους οποίους πρώτος είμαι εγώ. Πιστεύω ακόμη ότι αυτό είναι το άχραντο Σώμα σου και αυτό είναι το τίμιο Αίμα σου. Γι' αυτό σε ικετεύω: Ελέησέ με και συγχώρησέ μου τα, τα θεληματικά και τα αθέλητα, όσα διέπραξα με τα λόγια ή τις πράξεις μου, συνειδητά ή από άγνοια και αξίωσέ με να μετάσχω ακατάκριτα στα άχραντα σου μυστήρια, για να έχω τη συγχώρηση των αμαρτιών και την αιώνια ζωή. Αμήν.

Τώρα πια βαδίζω προς τη θεία Κοινωνία, Πλάστη μου, μη με κατακάψεις που θα μεταλάβω. Γιατί είσαι φωτιά που κατακαίει τους ανάξιους. Άλλ' όμως καθάρισέ με από κάθε κηλίδα.

Στο μυστικό σου δείπνο, Υιέ του Θεού, πάρε και μένα σήμερα συμμετόχο. Δεν θα φανερώσω το μυστήριο αυτό στους εχθρούς σου· ούτε θα σου δώσω προδοτικό φίλημα, όπως ο Ιούδας. Αλλά όπως ο ληστής, ομολογώ και σε παρακαλώ: Θυμήσου και μένα, Κύριε όταν έλθεις στη Βασιλεία σου.

Άνθρωπε, φρίξε καθώς βλέπεις το θεοποιό αίμα. Είναι αναμμένο κάρβουνο που καίει τους ανάξιους. Είναι το σώμα του Θεού, που με θεοποιεί και με τρέφει. Θεώνει το πνεύμα μου, και το νου μου τον τρέφει με τρόπο ακατάληπτο.

Με θείο πόθο μ' έχεις ελκύσεις κοντά σου, Χριστέ μου, και μ' έχεις αλλοιώσει με τη θεϊκή σου αγάπη. Αλλά κατάκαψε με άυλη φωτιά τις αμαρτίες μου, και αξιωσε με να γεμίσω με τη δική σου απόλαυση· κι έτσι σκιρτώντας από χαρά, να αξιωθώ να δοξολογήσω τις δύο παρουσίες σου (την επίγεια και την αιώνια).

Μέσα στη λαμπρότητα των αγίων σου πώς να μπω εγώ ο ανάξιος; Εάν τολμήσω να μπω μαζί με τους αγίους σου στο πανηγύρι του γάμου, τω βρώμικα ρούχα μου με καταδικάζουν, διότι δεν είναι για το γάμο· και οι άγγελοι θα με πετάξουν δεμένο έξω. Καθάρισε, Κύριε, τον ρύπο της ψυχής μου και σώσε με ως φιλόανθρωπος που είσαι.

Δέσποτα φιλόανθρωπε Κύριε Ιησού Χριστέ και Θεέ μου, μην επιτρέψεις τα άγια αυτά μυστήρια να γίνουν αιτία να καταδικασθώ, επειδή είμαι ανάξιος, αλλά να γίνουν αιτία καθάρσεως και αγιασμού και στην ψυχή και στο σώμα μου, και πρόγευση της αιώνιας ζωής στη βασιλεία σου. Διότι για μένα το μεγαλύτερο αγαθό είναι να μένω αφοσιωμένος στο Θεό και να εμπιστεύομαι στον Κύριο την ελπίδα της σωτηρίας μου.

Στο μυστικό σου δείπνο, Υιέ του Θεού, πάρε με και μένα σήμερα συμμετόχο. Δεν θα φανερώσω το μυστήριο αυτό στους εχθρούς σου· ούτε θα σου δώσω προδοτικό φίλημα, όπως ο Ιούδας. Αλλά όπως ο ληστής, ομολογώ και σε παρακαλώ: Θυμήσου και μένα, Κύριε, όταν έλθεις στη Βασιλεία σου.

Ο διάκονος:

Ελάτε να μεταλάβετε με φόβο Θεού, με πίστη και με αγάπη.

Ο ιερέυς:

Σώσε, Θεέ, το λαό σου, και ευλόγησε τους πιστούς που διάλεξες για να είναι δικοί σου.

Ο λαός:

Είδαμε το φως το αληθινό (τον Χριστό), πήραμε Πνεύμα επουράνιο, βρήκαμε πίστη αληθινή προσκυνώντας την αδιαίρετη Τριάδα· διότι Αυτή μας έσωσε.

Ο ιερέυς λέει:

Μέγας και υψηλός να είσαι στον ουρανό, Θεέ, και σ' όλη τη γη ας λάμψει η δόξα σου.

Ο ιερέυς συνεχίζει:

Ας είσαι ευλογημένος, Κύριε και Θεέ μας.

Ο ιερέυς εκφωνεί:

Ας κοινωνούμε τον Χριστό πάντοτε· τώρα, στη ζωή αυτή, και διαρκώς στην άλλη ζωή, και στους απέραντους αιώνες.

Ο λαός: Αμήν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ο διάκονος:

Όρθιοι. Αφού μεταλάβαμε τα θεία, άγια, άχραντα, αθάνατα, επουράνια και ζωοποιά, φρικτά μυστήρια του Χριστού, ας ευχαριστήσουμε επάξια τον Κύριο.

Ο λαός:

Δόξα σε σένα, Κύριε, δόξα σε σένα.

Ο διάκονος:

Βοήθησέ μας, σώσε μας, ελέησέ μας και διαφύλαξέ μας, Θεέ με τη χάρη σου.

Ο λαός: Κύριε, ελέησέ μας.

Ο διάκονος:

Αφού ζητήσουμε από τον Κύριο να μας χαρίσει ολόκληρη τη μέρα μας τέλεια, αγία, ειρηνική και αναμάρτητη, ας εμπιστευθούμε τους εαυτούς μας και ο καθένας μας τους άλλους και όλη μας τη ζωή στο Χριστό και Θεό μας.

Ο λαός: Σε σένα, Κύριε.

Ο ιερέυς λέει:

Ευχή Ευχαριστίας.

Σε ευχαριστούμε, Κύριε και Θεέ μας, για τη μετάληψη των αγίων, αχράντων, αθανάτων και επουρανίων σου μυστηρίων, τα οποία μας έδωσες για ευεργεσία και αγιασμό και θεραπεία των ψυχών και των σωμάτων μας.

Εσύ, Δέσποτα των απάντων, κάνε ώστε η κοινωνία του αγίου Σώματος και Αίματος του Χριστού σου να γίνει για μας πηγή απ' όπου θα αποκτήσουμε πίστη ανεπαίσχυντη, αγάπη ειλικρινή, σοφία περισσή, θεραπεία ψυχής και σώματος, απομάκρυνε κάθε αντίθετου με το θέλημά σου, τήρηση των εντολών σου και απολογία ευπρόσδεκτη μπροστά στο φοβερό θρόνο του Χριστού σου.

Ο ιερέυς εκφωνεί:

Διότι εσύ είσαι η πηγή του αγιασμού μας και σε σένα αναπέμπουμε τη δόξα, στον Πατέρα και στον Υιό και στο Άγιο Πνεύμα, τώρα και πάντοτε και στους απέραντους αιώνες.

Ο λαός: Αμήν.

ΕΥΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΛΥΣΗ

Ο ιερέυς:

Με ειρηνική ψυχή ας αποχωρήσουμε.

Ο διάκονος:

Ας παρακαλέσουμε τον Κύριο.

Ο λαός: Κύριε, ελέησέ μας.

Ο ιερέυς:

Ευχή οπισθάμβωνος

Κύριε, εσύ που ευλογείς αυτούς που σε δοξολογούν, και αγιάζεις αυτούς που εμπιστεύονται τη ζωή τους σε σένα, σώσε το λαό σου και ευλόγησε όσους διάλεξες ως κληρονομιά σου.

Φύλαξε όλα τα πιστά μέλη της Εκκλησίας σου· αγίασε αυτούς που αγαπούν τη λαμπρότητα του ναού σου. Εσύ με τη θεϊκή σου δύναμη αντάμειψέ τους με δόξα και μην εγκαταλείψεις εμάς που ελπίζουμε σε σένα.

Χάρισε ειρήνη στον κόσμο σου, στις Εκκλησίες σου, στους ιερείς, στους άρχοντές μας, στο στρατό και σ' όλο το λαό σου. Διότι κάθε χάρισμα και κάθε τέλειο δώρο κατεβαίνει σε μας από ψηλά, από σένα, τον Πατέρα των φώτων.

Γι' αυτό και σου αναπέμπουμε τη δόξα και ευχαριστία και προσκύνηση, στον Πατέρα και τον Υιό και το Άγιο Πνεύμα, τώρα και πάντοτε και στους απέραντους αιώνες.

Την 1η Ιανουαρίου ο ιερέυς:

Εσύ που δέχεσαι ως θυσία δοξολογίας και ευάρεστη λατρεία την πνευματική και αναίμακτη αυτή θυσία (της θείας Ευχαριστίας) απ' όσους σε επικαλούνται με όλη τους την καρδιά, Χριστέ ο Θεός μας· εσύ ο Αμνός και Υιός του Θεού, που σηκώνεις επάνω σου την αμαρτία του κόσμου, ο μόσχος ο άμεμπτος, που δεν δέχεσαι ζυγό αμαρτίας και θυσιάσθηκες για μας με τη θέλησή σου· εσύ που τεμαχίζεσαι αλλά δεν διαιρείσαι, που τρώγεσαι και ποτέ δεν δαπανάσαι, αλλά αγιάζεις αυτούς που σε κοινωνούν·

εσύ που μας ανέδειξες κοινωνούς και μετόχους των ανέκφραστων και επουράνιων και φρικτών σου μυστηρίων, του αγίου σου Σώματος και του τιμίου σου Αίματος, για να θυμόμαστε μυστηριακά το εκούσιο πάθος σου και τη ζωοποιό τριήμερη ανάστασή σου·

διατήρησε στον αγιασμό σου εμάς τους δούλους σου, που είμαστε διάκονοι του Θυσιαστηρίου σου, καθώς και τους πιστούς μας άρχοντες, τον φιλόχριστο στρατό και το λαό που μας περιστοιχίζει.

Και αξίωσέ μας κάθε στιγμή και ώρα να φέρνουμε στο νου μας τις αρετές που ορίζει ο νόμος σου· έτσι ώστε, αφού οδηγηθούμε στο θέλημά σου και κάνουμε αυτά που αρέσουν σε σένα, να γίνουμε άξιοι και να σταθούμε στα δεξιά σου, όταν έλθεις να κρίνεις ζωντανούς και νεκρούς.

Σώσε τους αδελφούς μας που βρίσκονται σε αιχμαλωσία, επισκέψου (ως ιατρός) αυτούς που βρίσκονται σε ασθένεια, κυβέρνησε όσους κινδυνεύουν στη θάλασσα· και ανάπαυσε όπου επιστατεί το φως του προσώπου σου τις ψυχές που αναπαύθηκαν πριν από μας με την ελπίδα της αιώνιας ζωής. Άκουσε και όλους εκείνους που έχουν ανάγκη από τη βοήθειά σου.

Διότι εσύ είσαι που δίνεις τα αγαθά, και σε σένα αναπέμπουμε τη δόξα, μαζί με τον άναρχό σου Πατέρα και το πανάγιο και αγαθό και ζωοποιό σου Πνεύμα, τώρα και πάντοτε και στους απέραντους αιώνες.

Ο λαός: Αμήν.

Ας είναι ευλογημένο το όνομα του Κυρίου από τώρα και μέχρι τον ατελεύτητο αιώνα (3).

Ο ιερέυς λέει:

Ευχή του Σκευοφυλακίου

Έχει ολοκληρωθεί και τελειώσει, όσο εξαρτάται από τη δική μας δύναμη, Χριστέ ο Θεός μας, το μυστήριο που η αγαθότητά σου οικονόμησε για τη σωτηρία μας. Ζήσαμε δηλαδή πραγματικά την ανάμνηση του θανάτου σου· είδαμε τον μυστηριακό τύπο της αναπαύσεώς σου· χορτάσαμε από την ατελεύτητη ζωή σου· απολαύσαμε την ανεξάντλητή σου αγαλλίαση. Αυτήν ευδόκησε να αξιωθούμε όλοι μας και στη μέλλουσα ζωή με τη χάρη του ανάρχου σου Πατρός και του Αγίου και αγαθού και ζωοποιού σου Πνεύματος, τώρα και πάντοτε και στους απέραντους αιώνες. Αμήν.

Ο διάκονος:

Ας παρακαλέσουμε τον Κύριο.

Ο λαός: Κύριε, ελέησέ μας.

Ο ιερέυς:

Η ευλογία του Κυρίου και το έλεός του ας έλθει σε σας με τη δική του χάρη και φιλανθρωπία (κι ας μένει μαζί σας) πάντοτε, και τώρα και διαρκώς και στους απέραντους αιώνες.

Ο λαός: Ας γίνει.

Ο ιερεύς:

Δόξα σε σένα, Χριστέ ο Θεός, η ελπίδα μας. Δόξα σε σένα.

Και γίνεται η μεγάλη απόλυση.

Ο ιερεύς:

Ο Χριστός, ο αληθινός Θεός μας (που αναστήθηκε από τους νεκρούς), ως αγαθός και φιλόανθρωπος που είναι, ας μας ελεήσει και ας μας σώσει με τις πρεσβείες της πάναγνης και ολόκαθαρης αγίας Μητέρας του· με τη δύναμη του τιμίου και ζωοποιού Σταυρού· με τις προστασίες των αγίων ουρανίων ασωμάτων αγγελικών Δυνάμεων· με τις ικεσίες του τιμίου, ενδόξου προφήτου Προδρόμου και βαπτιστού Ιωάννου· των αγίων ενδόξων και πανυμνήτων Αποστόλων· των αγίων ενδόξων και καλλινίκων Μαρτύρων· των οσίων και θεοφόρων Πατέρων μας· του αγίου (του ναού)· του αγίου πατρός μας Βασιλείου αρχιεπισκόπου Καισαρείας του μεγάλου και ερμηνευτού των θείων μυστηρίων· των αγίων και δικαίων προγόνων του Κυρίου Ιωακείμ και Άννας· του αγίου (της ημέρας), του οποίου τη μνήμη εορτάζουμε, και όλων των Αγίων.

Με τις ευχές των αγίων Πατέρων μας, Κύριε Ιησού Χριστέ ο Θεός, ελέησέ μας.

Ο λαός: Αμήν.